

Érőkönyv a Fő utca és környékének / voltai síremlékeiről
9-11 gótai 12 m

Kármér háza felelőjét először le lapozta a falat
5 m + után méterre Schulhof, majd
Kőszeg megv. földt. 26-26-4 m-es szelvény

Schillekud) magánvaló sírjének le fordítottai
próbák. De az kell pontos utána nézni
15-ös + 2-ös sz. 60 m

A Pütsöl (Pferde) 3-11
8-7 gótai + 4 m sz. 132 m + Ép. Pütsöl 4 m
Ép. öngyök: 4 m
A mag. g. 6 m

Némethöl való földt. az egy építési koránál (ódon)
10-11 + 4 m sz. 20 m

Ég. Könyv Némethöl szelvény, igorok - 15 m

Érőkönyv a Fő utca... Souvits közl. Bástya neve egyre
12-11 + 2 m sz. 21 m +

Magnata letelek, vagy Chipkudal a név az itt lesélle form
15-ös + 2 m sz. 18 m

1840. M. Souvits közl. név alapján 30 m +

12-11 + 2 m sz. 75 H. H. Bástya szelvény (Kajdani faud. 3. társaság 1839)
15-ös + 2 m sz. 130 m + 19 m

Ég. utasról letelek (1784) 11 gótai - 338 m. 4
2 m-es szelvény.

Honf. Adonai felelet: Mefet A² 1784 a Füredi Szepényi azzal
egy városról el-árasztása után itt, és egyben, hírdet zabni.
15-16 gótai. 4 m-es szelvény. 60 m + 1. Strasbourg M. H. H.

Attila Kőszeg. Mefet Ter, Pest... 1784. júli
12 gótai. 4 m-es szelvény (m. szelvény) 96 m + 10 s. magasság, vég-csúcs

Honf. Adonai felelet: Mefet Ter, Pest... 1784. júli
12-11 gótai + 4 m-es szelvény 66 m + 6 m

Ég. letelek való v. kőszeg. 1784. júli 29.
15-ös gótai + 2 m-es szelvény + 42 m

Ég. letelek való felelet... 360
15-ös gótai + 2 m-es szelvény 112 m + letelek + 248 m - "

Ég. Anonimusan a név replikája. 4 m-es szelvény
12-11 gótai + 2 m-es szelvény 10 + 16. társaság magasság

Attila Kőszeg
12-11 gótai + 4 m-es szelvény + 112 m + letelek

Honf. Adonai felelet: Mefet Ter, Pest... 1784. júli
12-11 gótai + 4 m-es szelvény 50 m +

Ég. 200 Bástya szelvény (Kajdani faud. 3. társaság 1839)
12-11 + 4 m-es szelvény 142 m

11] Farsáng. A^o 1785. met farsángi mulatság Baraada
15-ös + 2-m strafa 48. nr

Az igy Baraada
12-ös + 4-ös strafa + 400 nr | Ungvár 1785

2. Károlaudo Pffin puberel Történeti Sajtórc.
15-ös + 2-ös str. + 20 nr + 82 = 102 nr.

Claudianus verebe feglet Atkoyáda. fenas orme dolorem
15 latin nr (idejett)

Kauds fopfel int a 6. level. ... (Ungvár, # júl. 1785).
6-t magyar nr nyereg + latin nr 12 nrba + pffatra
magyarul 152 nr | 12-ös gtfag. + 4-m strafa

Toldalél a 6. levelhez
15-ös + 2-ös strafa 26 nr

A Farsáng 1785. Toldalél
15-ös + 2-m str. 37 nr

Ez di Kevelen probálzatni Musdmat.
15-ös, 2-m str. + 8 nr + 3-t nr magyaráta Toldalélkor.

E. Vocalison int level
12-m + 2-ös str. 48 nr + egyeb

Egyen level Kauds fopfel vélozetatott. ... (1786-4)
12-m + 4-ös str. 40 nr + 16 nr = 120 nr

Felenségur neve magyará (Ungvár 1788. 7-e júl.)
12-m 2-m str. 30 nr + p. s. 8 nr + egyeb

Pecneli Peternel füstangyóbe füldelet Toldalé mos. III.
Toldalé mos: 4 mos strafa.
Ryter fop: 8 nr - 4-ös strafa

M. Koval int nyasztaló vesel.
12-ös + 4-ös str. 44 nr

Emlézet Anglypa (---) 791 (júl. 15)
12-ös + 2-ös strafa 36 nr

Agali Porossas Sany nényed. A^o 1791.
15-ös (Kombel) 41 nr

1° 1803. Tobe igy magyrimky farto, ...
15-ös + 2-ös str. 40 nr

Kauds fop Pff. d. u. i. Grg. f. s. d. l. ... (1793)
12-m 4 strafa nr

Egy pis fidos fain koda támb di gtoia ...
16 nr + 4 nr p. s. a. idojett

vallas fiteke q. igazsága fivelaléu / (P. H. ... f. s. d. l. ... 1787)
15-ös + 2-m str. 210 nr + egyeb

Toldalél magy Folelet. G. Racin idojett / cím: Egy 785
15-ös + 2-m str. 312 nr + toll (latin) betoldalé
tárfel, nyg. tal. g.

Rosti Jantri Emléke. Vettől setal. Kéjilve
15-ös + 2-m str. 74 nr + 101- nr betoldalé

Horvát Odanul köjve intal

11da Egg löj Mayor Notare 1785. P. Uai

8-13-as + 80. skr. 240 32 mr

12da Ketsjöflecensin elin graditsarok viza 1785. Uai and

4-6-8 vlet. + 46. 36 mr

13da Egg löj Mayor Notare. P. Uai. Enlund vald

27-8-as + 40. skr. 116 mr

14da Egg löj Mayor

10-as + 40. skr. 128 mr (1787 Uai and)

15da Mayor Notare

6-8-as + 40. skr. 116 mr

16da Mayor Notare. Uai. Enlund vald

11-as + 40. skr. 128 mr

17. Ad. Notare: Carl an. Notare a. Nilon. Uai

12-as + 40. skr. 200 mr

18. Ad. a. löj Mayor Notare. Uai. Enlund vald

10-11-as + 40. skr. 200 mr (Uai. Enlund vald)

1) Popo Me Atzani me Angulural if kaupit [6 angel ov]
10-13-19 vakt + 4. a. str. 152 ors + maji +

Nay Atadi Czindaride tyfi ep kon esü V. Dye...
12-es + 2. str. 30 ov + spet.

2) Egnyehony vilagi Eurek me jeft + idant hul uffele 1780
12-es 8-as (2) + 16 ov

3) Eg emare flaroy uta vale pauz
13-15-is + 22 ov

4) Bessengeitöl stunt + bes vis notara erinet ffulig...
13-as + 7. as (p. ad et m) + 4. str 28 ors

5) Widil kon notara Leuzel Cupici... (1783)
7-14-is + 4.5. str 37 m

6) 5-talil Nöta me jeft a' dundu le jov...
15-is + 4. str 128 ov

7) 6-talil Ugnis Notara me jeft a' sewepu viza tu...
15-is + 4. str 3x4 = 12 ov

8) 7-talil Ugpan ot Notara me jeft is ep eprenas das... (1784)
10-12-is 3x4 = 12 ov Wardul Nota

9) 8-talil Wardul Notara me jeft of kon Notara is jeft jeft jeft jeft... (1784)
16-2x8-as = 16-as (2x7) = 14 ov

10) 9-talil Wardul Notara me jeft of kon Notara is jeft jeft jeft...
2x8 = 16-as 19 ov Leuzel, viz Antia is jeft jeft jeft...

11) 10-talil Kaud of Notara me jeft of kon Notara is jeft jeft... (1785) Uis apud
6-9-is + 10-11-is str 16. 76 ov

1. felosztás
az ország
konátiól

Székhely
Csongrád megye
Bonyhád

Adal
Zsuzsanna
Károly
Mária
Katalin Pál

Wiskovicsok

1. felosztás
Bonyhád-i időről

Zsuzsanna
Mária
Katalin
Terezia

5. Zsuzsanna
Károly
Mária
Katalin
Terezia
1679 Sept. 15e
2. felosztás
1685 Du...

Zsuzsanna
2. felosztás
1678. aug.

2. felosztás
Sándor Zsuzsanna

Wiskovicsok

János
1. János
2. László

Antal
Sándor Ágoston

János
Károly Esterházy

Károly Esterházy

Gábor

1. János
2. László

János
Károly Esterházy

Ferenc

Sándor
Sándor Pál

János
Károly Esterházy

Lajos Esterházy

János Esterházy

János Esterházy

Földi László szerk.úrnak

Budapest:Széchenyi u.1.

Kedves Barátom!

Elnézést kérek a sebtiben irt sorokért,de úgy vélem,jobb ha a cikk mielőbb a köztudatba kerül.

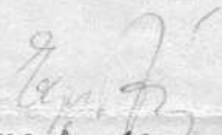
Sok versről meg sem emlékeztem,ill.sok jó és érdekes részletet ki kellett hagynom a megszabott terjedelem miatt.

Amennyiben szükséges lenne -ami nem valószínű- ,szívesen küldök még kiegészítő részleteket,esetleg fotót a szövegekről stb.

Ha néhány részt bőbeszédűnek tart,nyugodtan rövidíthet rajta vagy az esetleges stiláris javítást is elvégezheti.

Ha mégis más aspektusú megírásra gondolt,írja meg,és átirom a cikket,de megmondom őszintén:elég nehéz volt ezt a hatalmas és sokrétű anyagot így is összefognom.

Szives válaszát várva baráti üdvözlettel:

Együd Árpád

megyei múzeumig.h.

Kaposvár,1979.nov.1.

A költő Sárközy István
/Ujabb adatok Sárközy István munkásságához/

A XVIII. század második felének általános kulturális-szellemi felporzódása, az irodalmi életben jelentkező forradalmi változása stb. ma már többé-kevésbé ismert mind a szaktudomány emberei, mind az irodalomkedvelők körében. Ennek a kornak azonban vannak még olyan részkérdései, fehér-foltként jelentkező kisebb jelenségei, amire nem tudott kiterjedni a kutatás figyelme - különböző okok miatta - kellő alaposítással. Ezek közé tartozik pl. a más sokak által "agyonvizsgált" XIX. századfordulói irodalmi körök/személyek/ analitikus vizsgálódása-kutatása is. Gondolunk itt jelen témánk gerincét képező Festetics-Sárközy-Pálóczi-Csokonai vonal relációjának sokrétűségére, e szellemi élet sokszálú irányultságának "mikroanalitikus" mindenre kiterjedő vizsgálatára.

E kérdés-komplexumból egy szűkebb körre lokalizált problémáról teszünk említést, nevezetesen az eddig alig ismer költő Sárközy István versírói anyagáról, működésének irodalomtörténeti jelentőségéről, a nagy mecénás szellemi és közéleti szerepéről. /a nagy múltú, kiterjedt Sárközy familia sok jelles alakjának szintén fontos közéleti-politikai, egyházmegyei szerepéről, társadalmi-gazdasági életben betöltött szerepéről - bár megérdemelné a megemlítést - jelen sorainkban nem térhetünk ki/. A terjedelem szabta körülmények csupán arra elegendőek, hogy Sárközy István költeményeit /szinte csak cím szerint/ felsoroljuk, s felhívjam a figyelmét azoknak, akik irodalmi, irodalomtörténeti szempontból foglalkozni akarnak Sárközy költő szerepével, ill. hatásának körülményeivel.

Sárközy István /1759-1845/, mint ismeretes, szoros kapcsolatban állt kora legjelesebb irodalmi köreivel, személyesen sógorával Horváth Ádámmal, azinczy Ferencsel, Berzsenyi Dániellel, s főképpen nagy pártfogoltjával, Csokonaival, valamint a Császári udvar által mellőzött legfőbb mecénással, Estetich György gróffal stb. Az ún. "kisasszondi" ágól származó Sárközy nemcsak a főúri körök, irodalmi körök közkedvelt alakja volt, akinek kisasszondi és nagybajomi kúriája gyakori találkozója volt kora irodalmi köreinek, de terjedelmes birtokán élő jobbágy-népének, szokásainak, életformájának jó ismerőjeként nagy népszerűségnek örvendett. Messzemenő humanitása, ember-szeretete, a néplélek szinte minden rezdülésének ismerete is

alkalmassá tette őt arra, hogy -somogyi szóhasználattal élve- főúri "istóriásnak" nevezzem, aki mindent megénekelt, ami megérintette egyébként is mindenre figyelő, érzékeny egyéniségét. Az egyébként szellemes társalgó, vitapertnek, hűséges családfő és egyházi/5 évtizeden át volt a belső-somogyi egyház donkoka/, a közéleti személy minden életfázisából ismerünk verseket, versesleveleket, amelyeket közel kétszáz oldalas kézírásos kötete is bizonyít. /jelen sorainkban nem térünk ki a MTA által is kiadott irodalmi levelezésekre, továbbá mellőzzük most a maga által is "próbálkozásnak" szánt német stb. műfordításait is sem/.

A nagy műveltségű, több klasszikus és modern nyelvet ismerő költőnek lássuk néhány témáját, költeményeinek néhány strófáját:

Egy utazásnál le*rajzolása. Anno 1784. Fársáng utolsó napjain és vig mulatságai között volt experientiája S.I.-nek és K.I. nak. Szilason et "alháson, Veszprém megyébe. című 338 soros vershalmaza-tele klasszikus mitológiai nevek szimpolikus értelmű felhasználásával-, igen kedélyes hangnemben rajzolja le "etonymico Satyrica" egy balatoni utazását, hasonlóan ahhoz, amit a több versében megénekelt farsangi mulatságról, szokásokról ír 1785-ben Baracskán, illetve Toldalék a' 68-dik Levélhez című verssoraiban. E többször visszatérő témája nemcsak arra a megállapításra készíti a kutatót, hogy ezek a sorok hatottak Csokonai Dorottyájára, hanem bizonyosra vehető, hogy Sárközy biztatására írta meg később Vitéz Mihály vigeposztát/e mellett szól az a történeti tény is, hogy a közben elveszett kéziratát Csokonai Sárközytól kapta meg másolatban/.

Nézzük tovább a hosszú című írásokat: Horváth Adámnak felelet: melyet A^o/anno/ 1784. a' Füredi Savany vizen ezen verseimnek elolvasása után, irt, és azokra kivánt szabni. -Strasbourger Nótára. "Ne gondolj vele Pajtás hogy le nem törhetted

a' rósát kinek a' Venus nevét engedted

Nem is mind arany a' mi fénylik, csillámlik a réz-is

Sokszor rakott, ámbár éges, fullánkal a' méz-is... stb. 4 strófa 60 soros versben folytatja "Egy utazásra való feleletét". Ezek után olvashatjuk a Balaton szerelmesének alábbi című költeményét: Achilles Kápolnája. melyet Fek? Pest Vármegyei O: Viceispány Szili Jóseff Ur, a' Füredi Savanyu viz mellett, a' Balatonra épített, és/: Gróff Szécsenyiné Festetics Juliánna emlékezetére:/ Juliánna névra keresztelt, hideg ferdő Hajójának fel szentelése alkalmatosságával ezen versekkel tiszteltem meg. S.I.A. Az 1784 dik July.

Idézzük a 24 strófás leírásból a 12.versszakot:

Thetis Isten Aszszony Juliává lészen
Szeretettel telyes nevezet egészszzen,
mint a' Balatonnak király nagy lészen,
negédes habjain nézd mely erőt véssen....

E témáról Horváth Ádámnak és annak levelére adott válasz-versének most csupán a címeit jelzem:

H:Á:nak Anemometrico Mechanico Critica Toldalékja felyebb irt verseimnek....Egy levélre való válaszom.Ezen pag.30.Levelének hátuljába levő subtráhált Punctumára irt válaszom Horváth Ádámnak:melyet fogfájásba kinlódván küldöttem Püredről.Die 29.Jul,1784.

A császári katonáskodás elleni ellenszenvét irigylésre méltó iróniával és szellemességgel ecseteli az alábbi hosszú versében: El unván már elegendő okait adni,'s mondani Katonák Életének félbe hagyásának;sok Curjosuskodók és azon sajnálkodók kedvekért,ezen versekbe kívántam foglalni.-A mintegy 360 soros vers alkalmat ad költőknek olyan irónikus verscimek adására is,mint az alábbiak:Kérdés:Kinek kell a' katonaságot dicsérni,és miben álljon az;A katonai életet hogy kell meg esmérni?;Melyik könnyebb: A Gazdálkodás e vagy Katonaság?;Bakter,Szántó vető Paraszt és katonai élet terhének öszve hasonlítása;Kinek parancsolnak többet a' Robotosnak e vagy a' katonának és kik?;Miért kap a' Katona hamarébb audentiát?;Kinek 's hol kell a' katonaságot dicsérni?;Miben áll a' Katona Tiszt állapotya az Aszszonyoknál?...stb.

Ma jelentős személyeihez irt versei közül megemlítem még az alábbiakat:Horváth Ádámhoz írott Levél/Részlet/:

Kedves jó Barátom!

Ugyan hogy ítéljek,
Ily soká halgatván felőled mit véljek?
barátságban veled távolról hogy éljek?
akarod,-hogyan én is papirost kéméljek?

Nem!-ezt el enm éred bennem restségeddel
Sőt írásra okot adsz késedelmeddel
Ne jádžál hát anyit szép feleségeddel
/:Kit nevémmel köszönts:/de jöjj mencegégeddel.

Boudán átal menni hozzám be nem szólni
még jelen léted is tőlem el titkolni
szép dolog! így kell é szavad bé mocskolni...stb. tréfás szemrehányó sorai olvashatók a továbbiakban.

Kandó Jóseffnek irt első Levél c.versében,továbbá a hozzá irt többi levelében,valamint Az igaz Barátságáról címen irt soraiban sok meészivlelendő moralitásokat hasznosíthat a mai olvasó is. Ugyancsak hasznos-hangulatelteli-tanácsokat ad Egy házasolandó

Iffju embernek Történeteai Satyrice c. versében is.

A Feleségem neve napjára irt c. versében így ír:

Kedves Feleségem Eltemnek Reménye!

Egeknek énnékem rendelt teremtménye!

Nem vers sem nem ének, s efféle beszédbe

Teszem szeretetem jelét én elédbe,

Mert esméred talám már eddig szívemet

mely régen halladja akarmely versemet... stb.

A főleg külföldi hatásokra irt vallásfilozófiai, elmélkedő verseit mellőzve most jelezni kívánjuk a közérdekű magyar vonatkozású "rendi intézkedés" hatására keletkezett verseinek egyikét: A' Bétsi Magyar Kurirnak 15° Febr. 791 datált Ujság Levele, 197 oldalon le=irt hathatos Prorationak/:melyet Gr. Batthyáni Aloysius/a' Vallás=dolgába költ egy: Királyi Resolutionak Inarticulatioja mellett sz Urszág Rendi előtt el mondott:/ el olvasása által fel buzdulván általam emeltetett. Ugyancsak hasonló szellemben ír a különböző "Toldalékaiban" jelzett verseiben is, valamint Blumauer és Schubart áttételeiben is, stb.

Verses levelekben számol be baráti környezetéhez tartozó és más köséleti személyxéhez füződő kapcsolatairól is/ Rosti Jantsihoz, Péczeli Péterhez, Somsits Miklóshoz, Báthori Gáborhoz ~~stb.~~ irt verseiben/.

A könyv megfordított/hátsó/ oldalán egy más oldaláról ismerhetjük meg a kora zenei és versformáit jól ismerő költönket, ahol az alábbi megjegyzéseket teszi: Egynehány világi Énekek.... Ezek egy részét/mint sógora Horváth dám is tette/ maga szerzte korabéli nótákra, másokat megtanult, vagy beépítette egyes fordulatait, átvette stilusukat. Ime néhány: 1° Ének, melyet atonává létemkor a' Mosonyi Utamba a' Vendégfogadóba csináltam A^o 1780.-Friss Nótára; Egy esemény után való panasza, 2^{dik} Lengyel Nótára, A^o 1781; 3^{dik} Bessenyeitől tanult keserves Nótára csinált egynehány versek, melyet egy ablakba irtam hamarjába; 4^{dik} Azon Lengyel Nótára. A^o 1783. Bécsbe csinálván Levélben küldöttem meg; 8^{dik} Werbung Nótára mely olyan formán kezdődik mint a' Kozák, 784. 11^{dik} Egy ujj Magyar Nótára, 9. Máj, 1785; 13^{dik} Egy Czigányos Nótára; Magyar Nótára; Marsch Nótára, Groff Festetits Györgynétől tanult. Ezek a dalok többnyire a koradivatja hangnemben íródtak, de sok akad közöttük népdalszerű és stilusú is /mintegy 18. dal/. -Hogy mennyire ismerte Sárközy a korabéli Költői divatos formákat, a barokk hatású népszerű verseslevelezést, a nemesi és főúri szokás-és divatáramlatok különböző formáit, a klasszikus, romantikus szellemi fogantatású hatásokat, valamint a forradalmi számba menő irodalmi irányzatokat, azt meggyőzően bizonyítják sokszinű/és műfajú/ költeményei, amiről itt részletesen nem szólunk. Ezek valódisága csak a kötet teljes ismeretében, ismertetésében válna lehetségessé. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül a

már említett népismeretét sem. Pl. Egy szobabeli kis kutya búcsúztatása c. versében meghatározó szeretettel ír kedvenc kutyája elpusztulásáról/142 sorban/. A folklorkutya számára ez a leírás meglepő izgalmat is okozott a maga népiás verselés-struktúrájával, de főképpen hangnemével és a népszokások ismeretére valló közlésmódjával. Feltűnő részeket találtam a temetkezési szokásoknál használt halottbúcsúztatókkal kapcsolatban, amikor is a halott első személyben búcsúzik kedveseitől, környezetétől, ismerőseitől stb.

Hadd zárjam e kézírásos kötet vázlatos ismertetését pártfogolta, Csokonai halálára írt megemlékezésének soraival:

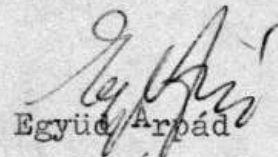
CSOKONAY Vitéz Mihály Ur Monumentuma

Sárközy István Mausoleumába. //itt oldalt az alábbi francia idézet olvasható//:

Sirjatok Poéták, sirjatok!
Kiszárodtt Hippocren forrása:
'S amaz Oceánról irjatok
Ujj éneket, mert árodása
Ma történt először-nem Csoda-
mert nagy Lélek tére meg oda
A' lelkek köz Tengerébe,
CSOKONAY Vitéz Lelkébe-
Musák törjétek el Lantotok
mert vólt, de nints több Apollótok,-
Nem Poeta 's így hozzá közü
nints, mégis sirattya Sárközy.

"O Parnasse: fremis de douleur
et d'efroy
Pleurez Muses, brises vos Lyres
immortales.

Voltaire Képe alatt.

Együd Arpád
megyei múzeumig.h.

U.i. a korabéli "helyesíráson" és fonetikai jeleken csak ott változtattam, ahol a közolvasó számára élvezhetővé, olvashatóvá kellett tenni a szövegeket. Amennyiben szükséges, fotórészletet küldhetek egy-egy versrészletről, s az újabban előkerült unikalitásról, unokája Dénes, gyermekverséről, amit édesanyja névnapjára írt.

Nemrégiben sikerült megszerezni a kaposvári Rippl-Rónai Múzeum részére egy eddig ismeretlen, Sárközy István által^{írt} saját kézírásos kötetét. Arról a kiterjedt Sárközy család nevezetes alakjáról van szó, aki a keszthelyi Festetics gróf/1755-1819/ kulturköréhez tartozott; továbbá sógora volt a nagy műveltségű Pálóczi-Horváth Ádámnak/ 1760-1820/. Sárközy István az un. "kisasszondi" ághoz tartozott, s ennek a familiának legkiemelkedőbb egyénisége volt nemcsak, mint közéleti személy; aki megyei táblabíró, viceispán stb. is volt, hanem kora egyik legműveltebb/ klasszikus műveltségű/, leghumanistább szellemiségével méltán rászolgált a közmegebecsülésre mind egyszerűbb, mind főuri körökben.

Nem feladata jelen sorainknak, hogy kiterjedt működéséről számot adjuk. Annál inkább szándékunk, hogy bemutassuk mind az érdeklődő olvasó, mind a szaktudomány emberei részére a kevésbé ismert költő-Sárközyt, jobb szó hiján, megyénk "nemesi istórikusát"/e kifejezés talán azért is asszociálódott most ide, mivel jelenleg dolgozom az Istóriások nyomában c. kötetemen/. Sárközyre valóban ráillik a kora istóriás jelzője, hiszen alig van az életnek olyan momentuma, amire nem ragált volna kellő érzékenységgel. Ekként ír verses leveleket barátaihoz, sógorához, támogatóihoz, de megverseli kedvenc kutyája elpusztulását, épp úgy mint a kora vallási reformját, a farsangot, katonaélményeit stb.

Bizonyára haszonnal olvassák Sárközy írásait mind az irodalomtörténészek, mind a nyelvészek, de talán a folkloristák, történészek és mind azok, akiket a 18-19. századforduló kultúrája érdekel.

Sajnos, a kötet "papundekli" borítása, de főleg az írott lapszélek molyette állapotban vannak; szerencse viszont, hogy a barnás tintával írott sorok teljesen épen maradtak az efféle folyadék-maradványt nem kedvelő élősdi\jóló-voltából.

A nélkül, hogy teljes értékű poétikai elemzést adnánk költőnkéről, illetve összes verseiről, néhány korabeli sajátosságra hívom fel a figyelmet.

Általában 12-15 szótagos két- vagy négysoros strófákat írt, gyakran ezek is váltakozva jelennek meg soraiban. Egyébként kortársiróira is jellemző módon, Sárközy sem következetes a mai értelemben vett helyesírást illetően, sőt: gyakorta még önmagához híven sem/mint azt látni fogjuk néhány külön-, ill. össze-írás során/; hasonló betűhasználati hibákat találhatunk soraiban: kis- és nagybetűk írásai, ige kötők használatai stb. Mind ezek azonban nem vonnak le semmit a művelt nemesember írói értékeiből, kedélyes (írószándékából).

A kötet első felén kezdett írásos oldalak száma 177. A kötet megfordított/hátsó/ ^{lapjain} oldalain 22 ^{írott} oldalt találtam. A sok száz oldalt számláló egybekötött könyv belső része üres, amelyek kitöltése szándékában volt a kedvtelésből mindent megíró verselőnek. Ezt egyébként ^{más} ~~egyéb~~ megjegyzéseiben, valamint a gyakran utólag, vagy külön lapon, széljegyzetben írt sorai is bizonyítják. Néha számozza versszakait, gyakran viszont nem; érdekes, hogy különösen a kétsorosnak számító szakaszokat nem számozza, ahol ennek pedig értelmi-logikai szerepe lenne, mivel nehéz megállapítani az akkori sajátosnak is mondható strófastruktúra felépíttségét, s egyben a gondolati-érzelmi "egység" koegzisztenciáját is megnehezíti. Gondos olvasással azonban ez semmi zavart nem okoz az olvasónak, elemző szemnek.

Jellemző még, hogy a korabéli 'és, helyett 's-t ír/vagyis bal aposztróf fönt/, míg a 'az, helyett a'-t jelez/jobbsztróf fönt/ stb. A római, görög neveket jól nyelvi megfeleléssel, hol magyarosan, vagy másmód írja. Mind ezek és egyéb sajátosságok a közölt szövegekből egyébként is kitűnnek majd.

Amennyiben a gépeléstechnikai lehetőségek engedik, igyekszem az eredeti írást követni.

Íme néhány sor a Sárközy-féle anyagból:

- - -

Egy Anonymusnak rövid replicája

Vattay Miklos Verseire, melyet Tót Susánnának
egy arany órával együtt:/vagy mellett:/ küldött.

Vattay:

Liliom címere Francia Országnak,

azért ha fáradnék Párisba le vágnak

Paris Helenával lakott Iliumba

nékem kedvem telne egy Tót Liliomba

Susanna zsidó nő Liliom értelme

ezt írta Vattay Miklos hív szerelme

Orám perczentése ébrezd Liliomom

hogy ő légyen nekem kívánt Iliumom.

Nyilad az Egekből szivembe lővellett

orvosod hát sebem mely tőled sebhett.-

Repplica

Mivelhogy címere Francia Országnak, Egy embert nem illet,

tréfa kívánságnak allitván tiedet, azért le nem vágnak, ha

jársz is utána hiába 'e virágnak.

Hogy Páris Helenát valak szerette, Vengének köszönye mit kapott érette

Minden birodalmát érte mert vesztette, kedvét-is ő véle n soká tölt-

hette

Se zsidó, se görög, se Francia szódon, nem kap 'e Tót nemzet éppen semmi

módon

Másutt munkálkodj hát kedved hozó jódon, térj vissza Te Lélek ve-
szesztő Hajódon /+/
Minden ruha nélkül czifra a' Liliom, adomány nélkül is ez Ilium

de ha ébresztésre kell Horologium, messzebb a' reménység mint az
(óra) exilium. (Ran-
nítás)

Más rövidebb

Három Liliommal dicsekedik Páris

Három Isten Asszony közt választott Páris:

dunán innét laknak, próbálnod hát kár=is,

mert itt három Paris van, hát három Pár=is.

S:IS

/+/, Márkus nevű Prokátor kocsiján vólt, kitől Versei is Sülték nevébe.

- - -

E kedves-tréfás hangu -mint maga írja másutt- "történeti Satýrice"
gyakorta témája és jellemzője verselésének. Verses levelezései kö-
zül most P. Horváth Ádámmal írt versét mutatom be:

Horváth Ádámmal írott Levél

Kedves Jó Barátom!

- Ugyan hogy itéljek

Ily soká halgatván felőled mit véljek?

akarod, -hogy én is papirost keméljek?

Nem! - azt el nem éred bennem restségeddel

sőt írásra okot adsz késedelmeddel

ne jádzáál hát aányit szép feleségeddel

/:Kit nevennel köszönts:/ de jöjj menccségeddel

Boudán által menni hozzám be nem szólni

még jelen léted is tőlem el titkolni

szép dolog! így kell'e szavad bé mocskolni?

Ennek okát ugyan könyü ki gondolni.

Hidegek az erek benned a' Hüségre:

hiv lehetsz; -de nézel csak kötelességre

(váltakaról, felelet) 1-5-

Correspondentiát tartvan nevetségre
kiánom
Nem ~~hason~~ Práter hogy erre mind felelj,

's ellenem te talán majd pennáddal, ki kelj,
ha nem ha irsz tehát ujj, materiát lelj
(Köztől, amiből intervjó)
melyel Minervádnak több Hirt nevet nevelj.

Imé én tenéked elmém Leleményét

itt hagyom pennámnak ujjabb szüleményét
mely a' katonaság szép élete fényét
le festi.-ne csald meg itt szivem reményét

Mely abban áll 1° hogy ne dicsekedjen
resz
auctorával.-miért?-hogy az ne bünhödjön

2° könyörgök hogy el ne tévedjen,

sőt Sz: Györgyre mentül elébb törekedjen

Mert ha ez így nem lesz, soha se bizok reád

semmit-is, igaz is lesz felőled a' vád
hogy tudniillik titkot tartani nem tud szád
mert egy ejtett szavad nem kevés okot ad:

Azt mondják felőled édes jó pajtásom

hogy a' minapába mutatott irásom
már ki beszéltétek melyért kárhozásom,
tudod léssen, ha leszen egy helyre jutásom.

De én azt részt szerint még el-nem hihetem;

a' menyibe pedig hittem meg szerettem
hogy igaz ok nélkül avval hireztettem,
a'kit se gyűlöltem se meg nem szerettem.

Azért ne gondoljad hogy én leg kissebben

reád nehezteljek, mindazáltal ebben
ha se jót se rosszat, nem szolsz esik szebben
én is tőled veszem sokkal kedvesebben

Utoljára kérlek ezen Levelemet

add kézhez Veszprémbe ha szeretsz engemet
's ezzel a' Hugomnak emlékezetemet,
"éked vagyok 's lések hőtig ha nem bánod
mint szives barátod sohajtván utánod
igaz Achatesed Sárközy Istvánod.
S:IS Küld ennek Poánod *(Achäus 4. - satenidurhó)*
ha kedvét kívánod.

- - -

Már ugyan Kandónak iratott Pécsről ott laktomban.

Kedves Édes Jósim!

Kérlek valahára

Válaszolj Barátod szives irására;
rá talál leveled el-hidd lakására
annak a'kinek irsz csak tedd a' Postára.

Éppen nem is tudok 's nem is kételkedtem
abban, hogy levelem vetted mert küldöttem
a'hová 's mint irtad akkép cselekedtem
de sajnállom váloszt, hogy még nem vehettem!

Meg irtam mi vagyok azt is hogy itt legyek
cselekedd hát tölled levelet hadd vegyek
-most kérdez valaki hogy valyon mit tegyek?
mondom: annak irok a'hová el-megyek

Tudniillik Felétek ha reá mehetek

's ha az őszre innét meg menekülhetek
tudod hogy dolgom van vélled és véletek-
's azt is gondolhatod mint sóhajt értetek

Sárközy István

Több leveleim el veszték
melyeket onnét irtam.

Mostanában sikerült megszereznem az országszerte nagy múltú Sárközy család kiterjedt ágának, az un. "kisasszonji" ág legjelesebb tagjának, Sárközy Istvánnak kézírásos addig ismeretlen több száz oldalas kötetét.

Mellőzve a neves család általunk is jól ismert, középkorig visszanyúló családfáját, történetének teljes ismertetését, csupán arra szorítkozom, hogy az eddig ismeretlen Sárközy Istvánt, a költőt, illetve annak religiózus vonatkozású verseit bemutassam; elsőként e folyóirat hasábjain publikáljam. Eme szándékomnak egyik célja, hogy sokféle témájú költeményeire felhívjam mindazok figyelmét, akik olvasói a Konfesszióknak; másik célom, hogy egyben az irodalomtörténet számára lehetővé tegyem az eddig ismeretlen költő-Sárközy anyagát. /Mellékesen hadd jegyezzem meg, hogy más aspektusú ismertetését most készülő kétkötetes munkámban fogom ismertetni -somogyi szóhasználattal-, mit a 18-19. század "főúri istóriását"/.

Néhány pillantást azonban érdemes vetni az un. "ifjabb ág"-ból származó "kisasszonji" család alapítójától -a második Sárközy Jánostól- származó familiáris folyamatosságra. Második feleségtől származtak: Juliánna, Antal, Ferenc, Gábor, Ferenc, Zsuzsanna. E sorból bennünket Antaltól származó hősünk, Sárközy István érdekel közelebről. Előbb azonban érdemes néhány szóval említést tenni az atyáról, aki két jeles dologgal tette nevét ismertté: a családfa kutatásával, továbbá a református közösségek érdekképviselőjével /mint a belső-somogyi egyházmegye gondnoka/

Sárközy István 1759. ápr. 22-én született Kisasszondon /meghalt 1845. aug. 29-én Nagybajomban/. Hosszú életpályájának tevékenysége mind közéleti, mind egyházi szempontból egyaránt kiemelkedő jelentőségű a 18. századvég politikai és vallási mozgások terhes éveiben.

Közéleti tevékenységében is kora legnépszerűbb egyénisége volt mind nemesi, mind az egyszerű nép körében. /mint ismeretes, volt élelmezési ellenőr, főadószedő, táblabíró, főszolgabíró, majd Somogy megye másodalispánja 1824-től/. Messze híre járta humanitásának, emberszeretetének, méltó tartásának, iggzságosságának, de kedves humorának-kedélyességének, szellemességének is.

E tulajdonságai, adottságai méltán tették őt alkalmassá arra, hogy nem kis befolyást gyakorolt kora nagy műveltségű Pestetich Györgyre, a csurgói gimnázium alapítójára. Sógorsági viszony fűzte Horváth Ádámmal, aki nemesek Somogy, de a korabeli szellemi élet kiemelkedő alakja volt. Hasonlóan erős művelődés-szálak fűzték a szellemóriáshoz, Kazinczy Ferenchez, a költéseni Berzsenyihez, s nem utolsó sorban e kör legnagyobb költőjéhez, V. sokonaihoz. Nagybajomi háza, kisasszonyi otthona állandó központja volt a költői-szellemi találkozóknak. Köztudott, hogy a "szegény poéta"-Csokonai- legnagyobb mecénása volt, s inspirálója társai, barátai sok-sok alkotásának.

Széles körű munkálkodása közepette hihetetlen odaadással támogatta az egyháznagye ügyeit közel 50 éven át.

Nem csoda, ha ez a szellemi-írói környezet az egyébként is nagyműveltségű humanista egyéniséget versírói tevékenységre inspirálta; hadd jegyezzük meg, hogy a barokk szellemi áramlat nem egyedüli jelenége a nemesi, főúri poétizálás, irodalmi divatos levelezés stb., de Sárközy feltétlen kiemelkedik magas klasszikus műveltségével, de német, francia nyelvtudásával is. /,amert levelezési, irodalmi vonatkozású tevékenységét jelenleg mellőzzük, hiszen a MTA kiadta e vonatkozású munkásságát/.

A fentebb említett "istóriás" jelzöt nem véletlen említettem; ui. alig van az életnek olyan területe, amiről Sárközy ne verselt volna. Sikként írt verseslevelet Bógorához, Kandóhoz, s egyéb közéleti, irodalmi személyekhez, de megénekelte kedvenc kutyája elvesztét, katonazsületének keserveit stb. Nem célünk, hogy verseinek poétikai kvalitását, irodalomtörténeti jelentőségét értékeljük, méltassuk; szándékunk viszont, hogy a moralitást, türelmet, humanitást érintő költeményeit érintsük, s főleg vallásfilozófiai jellegű versét bemutatassuk.

Közlésünket nem tudományos értékelésnek és tanulmánynak szántuk, csupán publikatív szándékkal tesszük közzé.

A' Bétsi Magyar Kurirnak 15^a Febr 791 datált Ujság Levele 197 oldalon le-irt hathatos Orationak /:melyet Gr. Batthyani Aloysius a' Vallás-dolgában költ Kegy: Királyi Resolutionak Inartikulatioja mellett az ország Rendi előtt el mondott:/ el olvasása által fel budulván általam emeltetett.

Emlékezet Oszlopa

Gróff Batthyani Aloysius Ur Ó Exelljának.

Halhatatlanná lett Battyani nevzet

Aloysiusban, mert az emlékezet

Fenn marad mind addig mig e' Föld Tengelye
el-nem vásik, 's meg-hül a' Napnak Tégelye

Erdemet tett erre mert az ő egy szaván
Fordult meg az ország 's meg állt maga Javán.

Helyre zökkentette az igaz járásba

A' Dieta kerekét, már van jó csapásba,

Öszve egyeztette az el-vált sziveket

belső érdemébe vévén a' színeket

De az Égi-erő költsönzött tűzével
lehet, - mely olvasztón' bán ember szivével
Mind a' Tengelyt tehát, mind a' Tégelyt ennek
kellett által adni ama Nagy-Istennek,
Áldott fordulás hát, 's jó meg állapodás
A' Vallás dolgában történt a' mitsodás,
Áldossék ama Nagy-Olasztó-tűz-fénynye
melyel ez Országnak lett Szvnt Szövevénye
Áldott légy az Urnak Te is jó munkássa,
dolgozzál! mert nintsen serénységed mássa.
Plántálj Szeretetet, gyomlálj 'rigységet
Hiszem mind imádnak mi egy Istenséget
Olvasszál tovább-is még olyan Sziveket
kik hidegen néznek több keresztyénakat
Ha pedig kővé vált, 's nem pallérozhatók
Hagy békét, nem minden kővek olvadhatók.
Leg jobb aranynak is van egy kis salakja
ezt ne bántsdi, - az Isten maga félre rakja.
'eneked pediglen éltekre vigyázzon
Szép erő 's Bőltesség palástya ruházzon
Fel fedezett Szived Igasság napjának
tárgya légyen, 's vissza térő sugárának.
Áldott légy háromszor -szent számba- kívánnya
A'ki Életedért semmiét nem szánya.
De ki ez? - már hallom lassu susogását
Az elsőség Jussát kérdők zsibongását.

Somogy vármegyében S:I:

A közölt vers a rövidebbek közül való; nem közöltük több mint 150 strófás egyéb költeményeit a folyóirat szabta körülmények miatt. Amennyiben van rá igény, a többi hasonló témájú poémait is szívesen közreadom.

Hogy Sárközy István a vallással, lelkiismerettel, az igazságossággal, a közmorállal stb. foglalkozott verselgető kedvében, az összefügg egyrészt ezzel, hogy ref. egyházmegyei gondnok volt hosszú ideig, másrészt: baráti, írói körében sok biztatást kapott erre. Többek között Kazinczy Ferenc, Erzsényi stb. kezdeménye - részére elcinte fordította Blumauer, Schubert, foglalkozott Racine természetfilozófálgatásaival/amiről egyik verse is szól/, stb. "Egész életem csak tévelygés, bizonytalanság, álom

De még is az Igasságot egyedül én vizsgálom"-mottója alapján írta Toldalék avagy Felelet c. versét. Hasonlóan írta meg 1787-ben éppen Blumauer alapján a Vallás tétele egy igazságra törekedőnek c. költeményét. Amennyiben egyéb moralitásokkal is foglalkozó verselgetésre is igényt tartana a Szerkesztőség, szívesen állok rendelkezésükre.

/ Elsősorban nyomdatechnikai okok miatt, -csupán annyit változtattam a kézírásos szöveg gépeltében, hogy a 18. századi "helyesírás" néhány fonetikai jelét mai köznyelvi értelmében írtam le: pl. "g" helyett "meg"; a gyakran elhagyott apostrofokat kitettem, az "ÁP"-ról elhagyottakat helyesen írtam; az "nk"-nál általa használt fonémajelek helyett mindenhol "unk", "ünk" íratott általam; egyéb írásmódjának "következetlenségeit" meghagytem: mely-melly, Batthyani-Battyani, el-vált, el vált stb./

Együd Árpád
ig.h.
néprajzkutató

Budapest, 1979. május 10.

/A XVIII.sz.második feléből származó kézirásos könyvet Sárközy István írta, ill. állította össze. A több száz oldalas vastag papírtáblás könyv első része 177 oldalig tart; a könyv többi oldalai üresek, viszont hátul/megfordítva/ 22 oldalon Sárközy saját versei olvashatók.

A kötet első oldalának 3.lapján egy megkezdett címer látható, majd/utánna latin és magyar feliratu/Horatius idézet is/ oszlopszerű rajz:
POETARUM DIIS DEABUSQVE

pro reliqvis autem

Apollini, Minervae, Venxi, Dianna, Libitinae

Priapo et Mulieribus Lampfacenis

Poeseos item CULTORIBUS et AMICIS

Virginibus, Domicellis, Juvenibus et Adultis, Castis et Incastis

SACRUM

Az az: Mind a' Poétáknak költött Isteninek

Mind a' Poétáknak tetsző szüzeinek

Mind esmerős világ Iffja s Véneinek

Mind jó akarói, mind ellenséginek.

Áldozik itt versel. - De ha kéllél anyira persel:

engesztel egeket; Sziv,'s haragit sziveket.

S.I.

Sárközy István

/alatta:/

Odi profanum vulgus et arcece- virginibus, puerisque canto

- - - - -

Horat:L.III.od.1.

Inter Divos nullos non carpit Momus

Inter Heroes monstra quaque insectatur Hercules

Inter Daemones Rex Erebi Pluton irascitur omnibus umbris

Inter Philosophos ridet oia Democritus

contra deflet cuncta Heraclitus

nescit quoque Pirrhias

et scire se putat oia Aristoteles

Contemnit oia Diogenes

Nullis hic parcat Agrippa/bonus Politicus

Contemnit scit, nescit, flet, ridet, irascitur, infectatur, carpit oia

Ipsa, Philosophus, Daemon, "eros, "deus, et omnia.

Elől_járó_Beszéd

/az oldal üres, valószínű ide szánta Sárközyi mondanivalóját a könyv teleírása után?/

Egy utazásnak le-rajzolása.

Anno 1784. Farsáng utolsó napjain tett utazásai és

vig mulatozásai között volt experientiája. S.I. nek és K.I. nak

(virdlet)

Szilason et Balháson Veszprém vármegyébe

Meg indulnánk mi kettecskén egy nagy híres tengeren,
 melynek tize bár veszélyes, evezik de ezen.
 Mivel igaz barátommal szállottam egy hajóban,
 hogy véle czélom el-órem, reménylettem valóban.
 Nem sok osztozást kívánt ott, a' munkán kapdosó kéz,
 a'hol önként meg egyező, szív, akarat, erő, 's ész
 Egyikőnk ül a' kórmányra másik evezőt ragad;
 foly a' munkánk édesdeden, melytől más keze dagad.
 Így előztünk meg sokakat, mivel egyet értettünk;
 De azt is meg kell vallani: Sokkal alig érkezünk.
 Egyszer a' napnak világa éjczakára változott;
 melyel úgy tetszett előttünk, pontunk is el-távozott.
 Gyakran tikkadni látszótt, gyakran ujjult örömünk;
 Majd a' setétség fogta-el, eddig vólt reménységünk.
 Ekkor csillog, de csak távol, látásunknak határa,
 Vidította már szívünket, Venus Paphusi vára. *Say Anon?*
 Hol lakozik 'e Tengernek tajtékából lett Istene,
 Habjaiban természettel gyönyörködő Sýrene.
 Ki mivel a' szomszédásnak vala nagy predálója,
 Tenger parton lakozók közt vólt elég ostromlója.
 Ez ellen indultak, Várak, országok ütközetre:
 De reménylett vér-ontások nem mene kikeletre.
 Egy utazásnak *ethonimico*
 Mikrosándria országnak, próbált fejedelme;
 Clausenbourg, Vára, ereje, elméje, 's jövedelme:
 Iázoni fel tétellel vólt itt egy argonauta:
 De el nem vitte, vagy talán gyapja színét sem látta.
 Sokan fegyverrel, indultak szerencse próbálásra,
 Kincsét, ajándékot vittek, sokan csabitásra.-
 -Ennek kívántunk hát mi-is csak $\bar{g}$ szemlélésére,
 's ha elibe bocsájtatunk lenni tisztelésére.
 Minden ártalmas műveket, mi tőlünk hátra hagyunk,
 hamis kincseket mutatni, nem vittünk, nem is adtunk.
 Csak egyedül a' Természet ékes ajándékával,
 akaránk mi győzedelmet nyerni, csak musikával.
 Tudván, ilyenekbe szoktak Sýrehek gyönyörködni.
 Kár vólna tehát fortélyal 's ostrommal erőlködni.
 Elég lessz nékünk, nem is kell egyéb, ha meg szólhatunk,
 Mint ha meg szenvednek bennünk és experiálhatunk.
 Diánna már Neptunusnak szép térségén csatázott,
 hogy egyébre kellő ujjunk még az evezőn fázott.

Kivetyük hát vasmacskákat, mihelyt oda érkezünk,
 a' Sziget orába, 's ázott ruháinkból vetkezünk.
 Tüzet éllesztünk, hirtelen magunkat szorgatyuk
 öltözzünk 's fegyvereinket jól öszve igazgatyuk. /Satyrice le-raj:
 Készen lévén a' Strázsákon békével által megyünk,
 azonközben tanácskozunk: mint lesz jobb, miképp tegyünk.
 Azt végezzük: mi magunkat addig meg se mutassuk,
 Hanem elébb musikánkat valahol g^m hallassuk.-
 Szép csendessen musikánkat egy helyen meg pendityük,
 melyel a' Várnak Lakosit figyelemre zendityük.
 Ugy tetszett, az Istenek~~xxx~~ is gyönyörködtek ezekben;
 mert segítséget nyújtani látszották mindenekben:
 A' Holdnak fényes sugára, hidegét meg osztotta
 a' kietlen éjczakának, 's homályát fel váltotta;
 Mozdulhatlan állottak a' Tengernek habjai,
 Mint halgatás közt bémuló musikánknak rabjai;
 Ellenünkre még csakleg kissebb szél sem lengedezett
 az egy zephiruson kívül, az is nekünk kedvezett;
 Mert mintegy hibás nótánkat úgy keservesítette
 hogy g^mnege fuvallásával még kedvesebbé tette.
 Ez által nyertünk 'e valyon; hogy itt meg szenvedteténk
 azomba, még azon estve, parancsolat adatik:
 Melybe más nap maradásunk, keményen meg hagyatik.
 Ez nap, szokott meg tartani annak Jubileuma,
 hogy 'e Várnak le tétetett első fundamentuma.
 Szerencsénk közzé számláltuk, hogy ilyen érdemlettünk,
 és hogy ily ritka szokáson mi is jelen lehettünk.
 De egyszer 's mind csudálkoztunk 'e Királyné Jóságán,
 's ily Jövevényekhez való különös barátságán.-
 /: De mivel csak nyugodtába jó a' Napot dicsérni
 korán lett volna minékünk arany hegyet ígérni: /-
 El jöven már, az Innep nap, óltárokat emelnek
 'e tartománynak lakosi, 's az előtt énekelnek;
 Házoknak szegleteire verseket függesztenek,
 Igaz örömök okáról ekképp emlékeztenek.
 Már a' szent ligetek, ^derkek, midőn mind készen vóltak
 's áldozatra való barmok lábaikról omlottak:
 Énvélem az áldozatot, mint idegen emberrel,
 gyujtatyák meg szokás szerint M^yrtusi kedves szerrel.

"elyek illatozására, Istenik meg jelentek,
 's mint földi nemzetségekhez látogatóul mentek.
 A' többi közt, jelen vóltak itt minden peñatesek,
 kik e földi Lakosok közt igen esméretesek.

Ceres, barátkozott jobban Cibele 's Bellonával
 Acteon képébe Cháron beszélget Diánnával.

Triton mintha haragudna/reá nézni sem mertem:/

barátkozott egy Istennel, kit soká nem esmértem

Haja helyett csupa kigyók vóltanak feje körül /.....vidja/

Sárga, csipás, komor, talám ez semminek sem örül

Ezen kívül is vóltak még; de reá nem mehettem,

Hogy őket ki tanulhassam, Laistromba nem vehettem.

Kiknek meg érkezésekkel, Prometheus nemzete

mit nem cselekszik csak hald ḡ kövek emlékezete.

Még magok is az Istenek egy egy követ fel vesznek

nagy éneklés közt azokkal szent bucsu járást tesznek.

Annak ábrázolására: 'e kőből csinált város

egy isteni nemzet előtt, nem lehet soká záros.

Utóljára vitt köveit oszlopul fel emelli

kiki, 's mint ezen Városnak fejedelmét tiszteli.-

Hogy nálunk/fa tőkét/ keresztet huznak mindjárt jutott eszembe

De annak okai vagynak, itt nem tudom ellembe.

Vallyon, nem egy végek van 'e ' és nem azt példázzák 'e?

fa nevét 's erejét kőre valyon nem ruházzák 'e?

De vallyon miért emellik hát, utoljára bálványul ?

Már erre méltán mondhatni cselekesznek pogányul.-

Isten! tedd olvashatóvá ezek kő oszlopait,

hadd lássák büntetésednek arra való okait!

Sok erőltetések után, tudván meg nem menekszem.

Jó széivel, ha csak mint ők, én is úgy nem cselekszem.

Fel vegyek én is egy követ, hogy az egekre vessen,

's azzal illy nehéz munkámat röviden végezhessem.

Egyet fohászokodom mondván: Istene az egeknek

jól tudod kívánságait Te minden embereknek;

Sőt még mikor teremtenél én fogyatkozásimat,

már meg esmérted, azért hát hald ḡ én szavaimat.

A' mennyibe része ez-is Te szent tiszteletednek,

ne engedjed hogy ellene tegyek rendelésednek.-

Ki is tetszik ebből mindjárt hogy véle ellenkezett,

Mert tiszteletem módjának akadályá érkezett.

1780. Temavári Pál

Öszve zudult erre mindjárt körülöttem a népség;
 Szid, káromol, hogy aliglan marad $\bar{g}$ bennem épség.
 Félbe szakasztja szavamat, 's mond, magyazárd magadat,
 "ert már ezekből is látyuk Te hamis szándékodat.
 Talám, a' te módod szerint akarod isteninket
 magad részére hódítani, mint egy követvén minket;
 Vagy magaddal el-hitetted, hogy a' Ceremoniák,
 melyeket Te viszel végbe, jobban merítörök, *fordulatosan*
 Kivált fel csattanván Triton, allegál véle Chéron
 Véléd itten a' békákat iszapon szólani nyáron.
 Ha egyik ellenem beszélt, a' másik mellém állott:
 egyet értvén, le-csepültek, mivel bőrökben állott.
 /: Gondolom itten magamba Klimius vándorlása,
 Mely igen sokban illik itt hozzám hasonlítása: /-
 Mind ezekre, szép csendessen, felelek ilyenképpen:
 Sem csalárdság, sem kérkedés, nem akaratom éppen,
 Ha jól meg olvasgatjátok a' régixi irásokat,
 szólnak a' vad emberekről mely csudalatosokat?
 Kiknek, noha a' Bölcsesség nem mehet feléjük
 és így meg-világosított nem vala még elméjük.
 De, hogy jutott 'e vad nemzet Isten esméretére
 Cselekedetemnek Ti-is juttok eredetére.-
 "eg- vizsgálván ők fontossan, 'e Világ alkotmányát,
 ebben mindenütt ki folyó természet adományát:
 Napnak, Holdnak, Csillagoknak fel osztott járását
 minden élő állatoknak kedves szaporodását;
 Mely jeles okoskodás ez: Valyon a Természetet,
 ki igazítottá utban, 's hol vettek eredetet;
 Valyon, mikor, 's hol kezdődött Nap kelet 's enyészete;
 miből és miképpen lett az emberek tenyészete.
 Kellett bizonyára lenni, a' ki ezt így rendelje:
 Ha vólt 's vagyon? méltó is lesz, hogy az ember tisztelje.
 Ezen esméretlen Urnak tisztesség tételére,
 nagy vigyázással vóltak ők Nap fel-jövetelére,
 És akkor némely közülük: csinált árkokat szókott
 némely pedig az ég felé magossan követ kőkott.
 'E két-féle tiszteletet, ők azért csinálhatták:
 minthogy, ez Urnak lakását bizonynal nem tudhatták.
 Már most okosabb világban élvén, hálát adhatuk,
 hogy egekbe lako Urat esmervén, imédhatunk;
 Mind azáltal hogy 'e kő, melyet kezembe tartok,
 bottránkozástokra vagyon, hadd tudjam mit akartok?
 Le teszem ha néktek tetszik, akarmit tesztek véle:

ne kopják hát hasztalanul,nyelvetek hegye 's éle.-
 -De erre feleleteket meg akadályoztatya,
 most érkezett Mercurius pihegve tett szózatya,
 Mond:Hýmen Isten asszonyoknak hozzátok követsége
 melyet parancsolva kíván tőletek szövetsége;
 Tudom Patrociniumát ki valha ohajtya,
 közületek,őnnön fejét önként alája hajtya:
 Holnap Bachus Innepére úgy mint neve napjára
 Szivessen lát benneteket Áprillis holnapjára.
 E két holnap,mit jelencsen? reménylem jól tudjátok;
 mind az időt,mind a' Helyet,azért observáljátok.
 Erre kiki fejet hajtván,mondják én-is készüljek
 Valamint itt,ugy amott is kedvekben részesüljek.
 Én eleget példálódzom,magamat mentegetem,
 's már eléggé vett sebemet,okul szemekre vetem.
 De csak nem hagynak nyugodni,nem álnak semmi szóra,
 Meg kelle vélek indulni,más napra virradóra.-
 A' mágneses Pixiseknek vasa nem siet északra
 oly örömet/sebessen/ sem Phoebusnak paripáji czélokra;
 Mint 'e kocsinak huzását egy szárnyas angyal győzte
 Ki-is előre lőtt nyilát reptébe meg előzte.
 El-is érjük nem sokára Driadesek Táborát:
 Hol,Cupido,ez egy két nap,hinté tegze záporát.
 Itt is öszve keveredtek mind isten,mind emberek,
 mind a' Musák,min a' Nymphák ,sok ezernyi ezerek.
 Oh fájdalom! mely gyönyörű ily társaságban élni,
 vaj ha énnékem lehetne éltem ide cserélni.
 De bár csak mind esmérhetném 'e vig felekzetett:
 hogy jobban tehetnék rólok nálunk emlékezetet.
 Ele sóhajtasomra egy Amphion maradéka:
 kinek magának is itt vólt maj minden ivadéka:
 Hogy esmebetlen vagy látom,azért ha le ülsz vélem,
 egyenként 'e személyekez majd mind elé beszéllem.-
 Maga Saturnus Ul amott egyedül a' szegletben,
 Ő igazgat mindeneket itt a' gyülekezetben.
 Néha beszélgetni szokott Ceres Isten Asszónyal
 Néha mulatatyá magát Osýr vagy Orionnal.-
 Ez esmeretlen emberhez ki ki nyujtotta kezét;
 nézd el mely barátságossan szorittya viszon ezét:
 Melanis ez,Apollónak látom amazon jelét,
 Adonis helyén nyílt virág hulatya itt levelét.-
 Imez szemérmes tekintet,melybe szelidség mulat:
 Grátiáé,nincsen abba leg kissebb rossz indulat.

Emberségével meg szokott győzni minden népeket,
 példával illendőségre tanít minden szépeket-
 Vesta sétálgat előttünk módosabb lépésekkel,
 Mindenek felett tündöklök jó cselekedetekkel,
 Tiszta szívi egyenesség van minden beszédében,
 Természet remek munkája szép deli természetben.
 A'kivel többnyire beszél, Mávorsnak udavrába
 láttam az öcsémrel együtt, hogy valék minapába-
 'E szép magos Iffju ember Apolló nevezete
 busul, mivel most érkezett váratlan izenete;
 Ceresre bizta volt Hymen 'e szívet szaggató hirt,
 'elynek sebjére nem adhat Aesculapius is irt.
 Énekelget amott vigan Apelles tanítványa,
 mivel őtet kedvelteti kivált itt tudománya.-
 Együtt jár, kél, együtt nyugszik, együtt utaz és ázik,
 Castor, Pollux együtt hevíl, ha ez hül, az is fézik.
 Cyclops nemzete fejének ezt méltán nevezhetni,
 Mert ő Vulkánussal akar atyafiságot vetni;
 Térdre esvén panaszkodik addig feleségének,
 míg szánakozásra hajtván, nem enged kérésének.-
 Amaz ékes ábrázatu fekve a' lugos alatt,
 kihez nyomorék gyermeke riva fakadva szalaft;
 Bajoskodik szüntelenül csintalan magzatával
 Válogatot kívánságit nem győzi már szavával,
 Cythera : esméretes előttdé nevezet,
 Mivel igája alatt nyög fele emberi nemzet,
 Ékes szeme ragyogása szava járása édes,
 még édesebb adománya; természete negédes.-
 Az oktala állat forma ez isten Aszszony után
 mely szokott többnyire menni/:jól g ércsd:/ oránhután
 Egy magyar példabeszédbe, neve szépen jelenti
 teteme minéműségét. Pauca intelligenti.
 Erre szokta Cyprius fijasát medve gyalánt ültetni
 maga pedig bétortalant kézen fogava vezetni.
 Furcsa emberi szokását ha tudod 'e medvének?
 Ne gúndáld hogy hordozója lett Venus gyermekének.
 Itt van még Apollo fija, négy vagy ötöd magával,
 bővölködnek tanítójuk ékes esze 's szavával.-
 Ez most eddig elég legyen: már esmersz mindnyájunkat,
 többnyire természetünket, esméred szokásunkat.

A'kiket talám el-hagytam, ki tanulhadd másoktól.

Hagytam pedig, indittatván némi nemü okoktól.

Ne gondold, hogy pedig itten a'mint elől számláltam,

mindeniknek elsőségét 's hatalmát orserváltam?

Koránt sem; - mert elébe van itt az utolsó téve

Sok érdemeseknek azért, hogy becsüld eszre véve.

Mert esméretlen imádni valakit anyit tészén,

Mint ártatlanul gyalázní, kitől ember jót vészen. -

Most én kötelességemhez fogok, mulass ezekkel

a'kik társalkodni szoktak egyenlőn mindenekkel.

Mert azt itt meg kell vallani, hogy a' 'heocratia,

Némely Istennel ha szólni hágy igen nagy grátia.

/: Ezzel juttattya eszembe , hogy mely helyessen tettem

Midőn ide érvén mindjárt, sokaktól bucsut vettem: /

Azért, ugymond: a'ki hozzád mutatya nyájasságát.

annak járj te is kedvébe és keresd társaságát.

Mert ugy tartjuk: hogy bolondség oly szekér után járni,

elynek részegek a' kossissa meg sem is akar várni

Alig végzi szavait, ajánlván kölcsönösen

Barátságos szolgálatját, énnékem különösen. /oldal jegyzés: Ugymond

Amphion továbbá: hogy le irtad nevkét, jól tettetted , emlékezetekbe

tarthatod így ezeket/.

Alig tűnik el előlem - - - /2 hiányzó, ill. kipontozott sor/.

Midőn gondolkozások közt, mintegy el ragadtatnám,

'S véle közlött beszédeit jól eszembe forgatnám.

Meg esmérem, hogy igazak minden magyarázati;

Meg érthetők, világosak hasznosak példázati.

Hát hallatik Orpheusnak ékes hangicsálása,

Érzékeny füleket hato gyenge csiklandozásai

Mind közelebb közelebb jó hozzám hegedűjével,

'S mellém ül ugy, ~~degy~~ dicsekedik ujjai erejével. -

A'mennyire bámulásom musikáján meg nem szűnt,

Követő musák serege anyira szemembe tűnt:

Mert ezek közül mindenik oly igen meg ándula,

mint a'kit boszszu állásra késztet a' Tarantula.

/: Igaz, hogy engem egy Nőfa, csak hamar vér-ontásra

gerjeszthet, de Isteneket mi visz ilyen bmlásra?:/

Egy darabig csak el nézem erős czivódásokat,

gondolván, majd csak el-várom mint végezük azokat.

Midőn így soká ezeket és Orpheust csudálom

a' nagy bűgóság közt egnek egyszer el-ér az álom. -

Valamint ébrenten láttam ezek között per-patvart:

Szünyadozván az elmében okozott oly zürzavart:
 Mintha álmomban a' földön egy szerencse kerekét
 láttam volna forgattatni, rajta sok embereket.
 A' kerék mellett két személyt egy a'ki jutalmazza
 Mert midőn a' szél in állva azt el-akarád kapni
 akkor igyekezett emez rajtad sebeket csapni
 Az illetén veszélyeknek el-távoztatására,
 egy egy festett paist huzott mindenik bal karjára
 Az enyimen vólt rajzolva egy kardot markoló kéz,
 melynek hegyin egy Török fej rettentő formába néz.
 Állva kellett az embernek, ezen egymást kergetni,
 a'ki pediglen le esett meg szokott nevettetni.
 Ugy tetszett hogy 'e kétekről már le szédültem vólna,
 's a földön fekvén, egy ember hozzám ekképpen szólna:
 Mit gondolsz Barátom kérlek, hogy itt oly soká fekszel,
 ha a' többi észre vesznek, tudom meg nem menekszel.
 Bezzeg én is erre mindjárt láb alatt nem fetrengék,
 Mikorra keresni kezdnek, már akkor én kerengék.-
 Egyszer, mintha csak álmodnám, a' sok Musák bucsuznak;
 nem tudtam ezt mire vélni, hát hallom: Kehr-aust huznak
 Akkor veszem észre magam, hogy ébren kerengettem
 De már hogy ott ne maradjak, én is csak bucsut vettem.-
 Oh mely szomoruan esik itt azokról eszmélni,
 melyek itt következének, ki nem lehet beszélni:-
 Az el-válás, a' köszönés, a' kocsira fel ülés,
 az uti társokkal való keserves egyesülés
 a' sok titkos fohászkodást követő némulások,
 könyveiket titkolgató süsüx pillogatások:
 Mivel mindenekről szólni nem tudok, el-halगतom,
 melyekről pedig nem szabad csak gondolom nem mondom.
 Ezt mind másokrol gondolom: mert mi szép társasággal
 Valamint menet, úgy vissza utazánk nyájassággal.
 Hogy én igaz Barátommal ismét öszve-kerültem,
 Kit egynehány nap nem láttam azon nagyon örültem.
 Még az uton el-vegezzük hogy soká ne mulassunk,
 Saphusba, hanem ha lehet mindjárt el-indulhassunk.
 De még elébb- - - -/néhány kipontozott sort nem irt le a szerző/
 - - - - -
 Mihelyt a'várba értünk mint egy meg könnyebbültünk
 a'hol nem is soká késtünk hanem vissza készültünk
 Elsőben is meg köszönnvén a' sok jó akaratot
 alkalmatlanságról kértünk azutén bocsánatot
 A' kegyesség mely itt minket tett esméretesekké
 meg háláni. mondjuk készen holtig kötelesekké.

Meg indulánk ezek után a' Sziget ora felé
 hol hajonk ki kötve vala, 's hordozkodunk belé
 Ki emeljük vas macskánkat, kötelinket bé szedjük,
 Hajónkat belyebb taszítván az evezést el-kezdjük.
 -----/eléd.jegyz.Olvasd el
 Hallad a' part,mulik a' hely,nem jó el senki velünk
 mint az álom,ugy mulik el a' valóság előlünk. Vége
 El se vittünk másét semmit;magunkét se hagyánk el:
 Ugy indultunk haz vissza,mint onnét indulánk el./Hall..

Horvát

EA

Horváth Ádámnak felete:Melyet P- 1784.

a' Püredi Savanyu vizen ezen verseimnek el-olvasása után,irt,és azokra kívánt szabni.

Strasbourger Nótára.

Ne gondolj vele Pajtás hogy le nem törhetted
 a' rózsát kinek a' Venus nevet engedted
 Nem is mind arany a'mi fénylik,csillámlik a' réz-is
 Sokszor rakott,ámbar édes,fullánkal a' méz-is
 Jól tudom ez a rósa mint Napra forduló
 Lett volna szerelmednek könnyen g hódoló
 De sok tövis- - -/kipntozott rész hiányzik/
 Hogy le törhesd,gyenge kezed szurta 's ellent álla
 Venusnak az kell a'ki Vulkanus formában
 megy's a'kit Triton hordoz avult sajkájában
 Más Mars-is volt ,e rózsánál de le-nem törhette
 Mit gondolsz hát 'e Venussal Mineiva születete.
 De a' Béka virágot se vélyed rósának
 Ne gondold a' vad egrest édes malosának. /masolának?/
 De kölömben-is egy fecskét mit siratna egy nyár
 Hiszen nincsen egy fél pénzben száz ezer arany kár.
 Bellona adott néked szopni a' tejéből
 Hát miért szivnál mérget a'Venus melyéből
 Szégyenlene Szüz Asszonyod Minervaszablyája
 Ha sebet ejtene rajtad Cupido Dárdája.
 Még valah keserves léssen 'e rósának
 körme közé kerülni hómi ostobának
 Még valah az a' Venus biz el-keseredik
 Mikor meg unván Vulkanust Mársra vetemedik.

De úgy jár a'ki eszik a' más kanalával
Mint a'hajo tudatlan kormányozójával

Ritka s' talant nem enni sok szakács főztébe,
El szokott a' gyerek veszni sok Bába kezébe
Éged meg csalt 'enus szép róda színével,

Mind a' bajt, mind a' fortélyt szenvedd el békével
Lám ellene harczolt Mársnak Venus még Trójánál
még is maradt a' Triumphus a' Márs táboránál

Elég Nymphai vagynak a' Te Minervának

Mulass Szüzei között az édes anyádnak
Külömben is majd el-hull már a' rósa szépe
's nem is oly csalárdok ezek mint a Venus képe
A' Te szerelmed jóra még ez után vál-el.

Sok Nyphát egy Aszszonyért miért is hagynál el.
Miért adnál egy ménest---- el egy kanczóért
Szabadságba miért vetnéd zálogba szoknyéért
Élyed meg világodat Iffju Legénységben

Még elég részed lehet a' páros inségben
Ritkán forog a' koczkája jól a' szerencsének
Higy öröm lészen ölébe a, szép menyecskének

Egy mérő sőt meg egyél esmeretségében

Annak kit fogni kíván szived szerelmében

"ert nehéz ám esmeretlent kedveseddé tenni

A' kivel jó vagy nem jó mind holtig kell lenni.

Egy Aszszonynak nem elég esmetetlenségére

két három nap nehéz be látni szivére

A' Momustol kívánt ablak akkor nyittatik meg

Mikor a' külső szin mellett a' sziv esmerzik meg.

Az a' hű bele Balás akkor sem mindig jó

mikor az a' mit akkor az ember venni lo

Ezt pedig ha hibás lenne nem adhadd cserőbe

A'kit szüznék köszöntöttél de 'enus nevébe

Ha látod a' te hozzád hasonló személynek

Szép nemes indulatit szerető szivének

Ezen veted meg egyezőt válaszád mátkádnak

Ezt társd igaz Venusodnak, ezt szagos Rósának.

Messze esett szegény Horváth a mese értelmétől.

Achilles Kápolnája.

Melyet Tek: Pest Vármegyei O. Vice Ispány Szili Joseff Ur, a' Püredi Savanyu viz mellett, a' Balatonra épített, és/: Groff Szécsenyire Festetics Julianna emlékezetére:/ Julianna névre keresztelt, hideg ferdő Hajojának fel szentelése alkalmatosságával ezen Versekkel társítottam meg. S. I. A^o 1784 dik Julij.

1. Ha olvassuk amaz régi Irásokat;
Kiváló a' Poéták költ fábulájokat;
találhatunk abban szép meg lett dolgokat;
kiket most képzeljünk mint jelen valókat.
2. Thetis Isten Aszszonyt nem kevés gond járta,
midőn fia vesztét majd bizonyal várta,
kit mihelyst egyszer egy vízbe meg mártta,
néki semmi veszély~~X~~ azután nem árta
3. Achilles vólt neve Thetis gyermekének:
Ez Iffjuval harczra sokan ki kelének;
de oly erej vólt meg mártott testének,
hogy a' reá lótt nyilak mind vissza esének.
4. Ne csudáld, nagysága vagy izmos ereje,
hogy vólt ez Iffjunak, ^s ilyen okos feje,
mert őtet nevelte nem az Anya teje,
hanem oroszlánok husa, ^s nagy veleje.-
5. Egy a' többi között cselekedetének,
Igen nevezetes melyet meg jedznének
a' Trójai Irók: tudniillik nemének
hogy lett árulója egyszer 's nemzetének?
6. Nem akarbán Anya harczra ereszteni
Aszszonyi köntösbe kívánta rejteni
De abba sem tudván nemét felejtteni
Nézd Ulisses miképp tudá meg ejteni.
7. Kalmár formába megy Achilles elébe
el-adó portékat vivén két kezébe
Aszszonyi cifrákat, 's férfiak fejébe
Illő sisakokat 's nyilakat tegzébe.
8. Meg akad Achilles szeme a' fegyveren,
fel-hágy az Aszszonyi csecse-becse szeren,
alkuszik erőssen; Ulisses ezeren
tartotta vólna bár, meg veszi szivessen.

9. De a' portékának drága lett az ára;
mert azok szolgálván el-árulására,
Achillesnek kellett menni nem sokára
a' többivel együtt harczolni Trójára.
10. A'hol mikor egyszer Hektor el estével
éppen esküvőre, szép feleségével
mene, a' Templomba, őszve kelésével
halálát cserélé vitéz életével.-
11. Sok jeles dolgait nem győzöm számlálni;
nem is igyekeztem itt historizálni,
hanem ,e Verseket neked dedicálni.
Vice Ispán Szili Ur:könyvü applicálni.
12. Thetis Isten Aszszony Juliáva lészen
Szeretettel telyes nevezet egészszen
mint ,e Balatonnak királya nagy részen
negéde habjain nézd mely erőt vészen.
13. mely eddig sokaknak vólt veszedelmére,
mely sokaknak sietett el-temetésére,
el-jön 'e Királyné meg szentelésére
'S azonnal engede fenyegetésére.
14. Zugo habbja el-vált szép csendes szállásra,
halált hozó mérge hasznos orvoslásra,
De, valyon ki méltó illetén áldásra?
Kit vett fel Julia ily oltalmazásra?
15. Julia Festetics nagyságos nevezet
Két oroszánodhoz harmadik érkezett /+/
Midőn 'e deszka ház te hozzád evezett /Y/
hogyan legyen nevedről itt is emlékezet.
16. Szili Ur előttem Achilles egyedül,
'e Kápolna néki készült mártó /:ferdő/ Helyül
'e Panda őneki helyettem hegeül /-+/
kivánván házára áldást az egekből
17. Ha ebbe meg ferdesz jó akafóiddal,
Nyertes légy sok féle ügyes bajaiddal,
ne busulj, boldogulj minden dolgaiddal.
ne sértessék ,sted ellen:nyilaiddal.
18. Valaki itt főredik sok időket érjen
Semmi veszély ahoz holtaig ne-férjen
meg a' Szüzesség is ahoz vissza térjen
a'ki el-vesztette csak itt vizetb mérjen.
- ++A' Droffné-ezimerje két egymással kardal duelláló oroszán;
Szili Uré pedig, csak egy oroszán, melyne j fejébe egy korona,
kezébe pedig 3 nyil vas vagyon.
- Y=t.i. A' hideg ferdő, melyet az egy oroszán czimerü V.J.p: Szili Ur

a' vízre épített és nevére keresztelt.

†=Mert az első ferdés alatt, midőn t.i. ezek a versek készültek, a' Musikusok/:ex composito:/ egy csónakba ülven a' ferdő mellett hegedültek a' V.Ispánnak.

--

19. Éljen hát 'e Hajo, éljen Patronája,
éljen az Ura is/:S lesz unokája:/
mivel oroszán vólt Achilles dajkája,
oroszán légyen itt hajód vas macskája.
20. Czimeredben levő oroszán fejébe
Korona tétetett, 's 3 nyil kezébe:
mert részesült fejed feje velejébe
szintén úgy termeted teste erejébe.
21. Ama két oroszán tanit parirozni, ††
fegyverrel látszanak egymással harcolni
fa kalitkádba jött mind kettő lakozni,
hogy tanulhass tőlük te is hadakozni.
22. 'erd vissza nyilait ha ki reád lövelli
Harcolj most-, azádért, Isten úgy kedvelli
éltedet, 's hiredet nagyobbra emeli
a' Vármegye dolga vállad sem terhelli.
23. Achilles halálát hogy reád nem szabhatom
nem szégyen, nem is kell, mert nem kívánhatom
nem is lehet, mert már könnyen gondolhatom
hogy Polixeráddal esküdtél tudhatom †
24. Azért versem imé ezzel bé rekesztem
meg bocsáss ha benne valahol vétkeztem
mert a' mit tudtam is azt majd le vetkeztem
mig quirinusommal felyebb igyekeztem. +.

Vége.

†† lásd ez előtt való levelen ez + jelét.

† Polixenával akart Achilles g esküdni mikor Páris agyon lőtte.

+ Márs akkor hivattatik quirinusnak midőn békességbe van.

a' többit könnyű tehát el-érteni és feám szabni.

H.Á:nak Anemometrico =⁴echanico=Critica Tóldalékja, felyebb irt verse nek.

Horváth Adám levele, mely így következik:

S.É,I, Verseidet ma mutattam meg a' Veszprém ..... vice Ispényunkr nevette és egy vivátot mondott reá, én pedig ezzel toldom meg a' te invenciodat.

T.pest Vármegyei Vice Ispány Szili Josef Ur a' Füredi Savanyu viz mellett a' Balaton partjára fel állitatott és Balatonra szállított hideg ferdőjének tiszteletére irt Sárközy Istv. Ur verseinek.

Anemetrico=⁴echanico Critica Tóldalékja.

Áll már az Achilles deszka kápolnája
Szily Urnak lapos fenekű Gályája
És már csak azt várja hogy Juliánnája,
A'kinek szentelték érkezzen hozzája
Azomban csillagi ----Caniculának
melyet az északi nagy Medve farkának
szemközbe ellene szgezve valának
Dálról a' Bárkára nagy szelet hajtának
Mely szél mivel szolgált az alsó sarkára
Forditta az ajtot hajnal hasadtára
Mely eddig az égnek északi pontyára
nézet a' kis gönczöl szekere rudjára.
Más nap a'Kutyától hajtott déli szélre
Felyül nagyobb szelet hajt a Medve Délre
Helyre áll a gálya az,'s az északi szélre
fordul az ajtoja a' Balaton szélre.
Nézd el azt Achilles czimere mit hozott
erős orozslánya Medvébe változott
Délről három águ villával dolgozott
Triton,de északrul Medve hadakozott.
Hajdan az Achilles kerek paisára
boltozat vólt festve fényes ég formára
hol mivel az észak látszatik jobbára
A' Polus volt téve középső pontjára
Egyez hát Szilivel Achilles nevezet
Mivel hajójának ki'e vízbe vezet
'S mely ide Budáról szárazon evezett
Dél ellen szolgálni Észak igyekezett
De meg ijedt még is és igen sajnálja
Azt ezen Achilles kizded Káplnája

Hogy noha kettős is croszlány dajjjája
 Még is szerencsétlen leg első próbája.
 Egy kicsinyded hajó vólt szolgáltyára
 rendelve, 's ki kötve Balaton partyóra
 Kit küldött egy fő Pap ki 'e viz nagyra
 szélyel néz Tihanyból "eptunus módjára.
 Látván 'e Kápolna hogy egyik sarkának
 Fordultával Délrül rossz jelt mutatának
 noha semmi baja nem leve magának
 Így szól a' kis csónak rendelt szolgáljának:
 Meny el édes hajom! meny el szél mentibe
 Apat ur uzzdnak szép lako helyébe
 mely amott a' magos hegyek ellenébe
 Csillanlik mint Delus a' viz közepébe
 Mond ḡ hogy a' szelek harczolnak meséssen
 egymással a' déli 's Északi részen
 Most Patronám neve Juliánnát tégzen
 De Galyám ma holnap Látonáva léssen.
 Hanem ha a' szelek kezdenek engedni,
 nem akarván a' föld "atonát szenvedni
 kéntelen lesz gallyám néki kerekedni
 's Delus felé habos utaknak engedni.
 Pedig mint Látona bajos bujdostával
 'erhes vólt Phoebussal orvosok anjával
 "ennem is Achilles és Juliánnával
 Apollo lakozik orvos bölcs fiával.
 De mérge "eptunus dühös szolgáljának
 Ellent áll a' hideg feredő hasznának
 Kinek természeti meleg magának
 Hideggel elegyest sokat használnának.
 Bizony az Achilles feredi vizet is
 nem forralta tudom mesterséges Thetis
 "ecsülni lehetne ugy mint amazét is,
 Ezen Ujj Achilles hideg ferdőjét is.
 Hidd el az természet pusztá ajándéki
 Jobbak migixmesterek nem ártanak néki
 Jobb Szili Urnak-is hideg ferdő széli
 Mint a' forralt 's kevert vizek fojatéki
 Szolgáljon a' meleg ám a' betegesnek
 s tám kik hasznos vizet csinálnak a Testnek
 Jobb az a' lágy hideg az egésségnek
 Galenussal együtt hasznot magok lesnek
 Miért élt hát két száz esztendőt egésszet

mert mind orvosságot mind ferdőt is készet
Kurusolás nélkül adott a' természet.

Készítik a' Testet amaz orvoslásra

Készítettett vizek lassu lankadásra

De a' természeti légy meleg nem másra

Hanem bágyadságból frissmeg ujjulásra.

De mivel a' szelek nem hagynak helyemben

nyugodni, "eptunust kérd az én nevemben

szolgáit a' nekik készített veremben

zárja míg Patrónám ferdik kebelemben.

Achilles a' mikor indula Trójára

Neptunus Istennek csinált oltárára

szép áldozatot vitt "emzete módjára

'E hijjával vagyok tán és is ezeknek

Az azólta széltől hányatott vizeken

Azért szintugy mozgok 'e lapos feneken

Mint mikor Budáról jöttem kerekeken.

Neptunus könnyen bir a' Tenger habjával

Bir a Te Urad is hajom mozgásával

Bir noha nem birhat a' szelek fujtával

Csak a' mi hijjom van hozza-el magával.

Maga szenteljen fel 'e Pap ur engemet

'S tegye állandóvá áldással hejyemet

Áldgya meg mind ferdő légy meleg vizemet

's mind Juliánámat mind Achillesemet

Ha az Égek együtt így a' természettel

Dolgoznak boldogul ez igyekezettel

Achilles és ez ujj ferdés el-kezdettel

Meg ujjul Achilles Szikili nevezettel.

A' Gályának ezen parancsolatjával

El-indul a' ladik szél-veszes utyával

Szerencsés követ vólt hogy el-indultával

Egy vagy két embert-is nem vitt el magával

Jó utat jó Ladik, meny Isten hírével,

Járj ha ugyan járhatsz ezer szerencsével

Küszködj Balatoni habok erejével

Ha nem fogsz is halat meg tetsz ma levével,

Indul már, de hármát perdül indultával

nem bir a' hátulja kerengő orával

Tódulnak a' habok reá hamarjával.

Hát így bán a' Thetis kitsin Ladikjával.

Kerengése után néki eresztette

Utját, hogy Látona a, mint emlegette

Delusba panaszszát végezze helyette
 Utyát hogy Látona a'mint emlegette
 De a'miőt az uton sbessen evezett
 Füred felől egy szél ellene szegezett
 A' hab ellen melyet sulyossan érezett
 már haszontalan vólt minden igyekezet
 Viszsa tekint ama Deszka kápolnára
 ki őtet küldötte szél-veszes utyára
 ,s ekképp ha szólhatna szólna szegény pára
 Tódulván a' habok egyedül reája.
 "Ej! be szerencsés vagy, hogy te nem jöhettél
 ez helyre a'hová engem eresztettél
 's mivel magad egy pár czőveghez köttettél
 nékem ugyan bezzeg gyilkosommá lettél.
 Számos Balatonyi Nymphák 's a' Sýrenek
 Látván a' habok közt mely nehezen menek
 hajo töresemben hozzám seregelnék
 's ekképp kérdezgetve bosszszantnak mindenek
 Tám Jázon érkezett ide ama Gályán
 's előre valakit küldött 'e sajkáján,
 mely evez sietve maga szabad száján
 Hogy az arany gyapjat nézze Somogy táján
 Kolchásba mégy 'e hát arany prédítokra?
 Hogy ilyen szél vésszel jöttél 'e habokra.
 Kinek én felelék bosszszantó szavakra
 Kolchisba, Kolecjisba, Szamárdra vagy Fókra
 A' Sýrenek ismét más kép bosszszantanak
 Mondván ama gályát Noë' bárkájának
 Engem száraz helyet leső madérkának
 's Bárkából ki repült Noë Galambjának
 eny ugymond Somogyra 'e Viznek partyára
 Hol olaj fa helyett akadsz sok cser-fára;
 's vihetsz az orodba bus galamb módjára.
 Majd ha a' Déli szél veri oldaladat
 Viszsa fordithatod Füredre utadat
 's ha meg nem találád szemközt az Uradat
 Fáradságod után tudom szállást adat.
 Meg fordul az ilyen csalfa kérdésekre
 's tekint a' Fíredi nagy épületekre
 A' Deszka Kápolnát kéri az egekre
 Hogy el ne induljon 'e zajos vizekre.

Kérje Achillesét hogy a' viz partjára
 Egyik orosz lányát állítsa stázsára
 's kössön egy kötelet izmos derekára
 Hogy el-ne szakadjon ő-is utoljára
 Azután odébb ment 's hányatott vettetett
 nem tudom Szamárdig vagy Fokig mehetett
 's el-végezhette 'e azt az izenetet
 a'melyel kéntelen Tihanba küldetett.

Tiszteld az én nevemmel is Szili Vice +spány Urat,
 és igérd, hogy ezen hirtelen irt, 's azért is sületlen verseket
 fel fogjuk váltani, egy egész Magyar Komédiával: melyről hogy a'
 Conceptusok küld meg ki kérem; én is a' magamét hozzá adván ki
 dolgozom. Külömben is még a' napokban Postán levelemmel foglak
 requirálni, addig is a' Nagy Asszonyodat tisztelem
 Néked pedig maradok

Weszprémből 25. Julij 784
 Füredre

Theseusod
 Horváth Ádám

 Egy levélre való válaszem.

Ezen ³⁰ pázs 30. levélének hátuljába levő subtrahált Puncta
mára irt válaszem Horváth Ádámnak: melyet Fog fájásba kinlódván
küldöttem Füredről.

Leveledre én felenék örömet de nem lehet
 hogy verseid meg visszáljam a' pennám reá nem mehet
 Mert el hidd a' fájdalomtól csak mig ezekezt írom,
 nyakam, fejem, fogam miatt kezemet alig bírom.
 Mióta tőlem el-mentél, csak így vagyok mindetig,
 Csak így is lesz már ez talám egész a' jövő hétig.
 Még-is azt kérdéd én tőlem végébe levelednek:
 hogy én adjak projectumot készüendő versedek.
 Holott az eszem sincs helyén, úgy a' mint kéne lenni,
 Hát még Verseknek hogy tudna dispositiot tenni.
 Hanem éppen ha engem-is belé akarsz keverni;
 hadj helyet, a' hol akarod, had tudjak hová írni.-
 /: Nézd el be jó Cadentia: tud 'e Erdődi Lajos
 Ilyet írni kész akartva mikor nem foga fájos? /
 A' propo: jól jut eszembe 'e Magyarak kérdése,
 melyről tám valamelyinek anyi vélekedése:

A' fog fájás-'e nehezebb, vagy a' titkos szerelem,

E kérdés meg fejtésére nem kell oly nagy értelem

Én próbáltam mind a' kettőt, azért könnyen felelek

beleszeretném a' kik kérdik mind próbáltatni vélek

Én úgy tartom az nehezebb, a' melyik jelen vagyok;

kivált ha nagy mértékbe van, mert így próbál g nagyon.

De hátha mind a' kettő van? melyik akkor erősebb?

R6, valamint a' viadalon a' ki győzedelmesebb.

Ha csak gyenge a' szerelem, amaz ellenbe kemény

már ott a' szerelmes szívnek nem adatik sok remény

De ellenben ha nem rosdás, és erős szerelem

A' fog fájás pedig gyenge ez is nagy veszedelem.

Van hát erős fog fájás is van erős szerelem is,

Tudom mely nehéz mindenik; mert birkózik velem-is.

Ha mind a' kettő együtt jár, pokolbeli kín lehet;

mikor egyik is hasonlít; hát kettő mit nem tehet

Én ugyan aztka el-mondhatom, még nem is gondolkozom

szerelemről fog fájásban sőt többet imátkozom.-

meg bocsáss kedves Barátom, hogy többet nem írhatok,

Conclusiót 'e verseknek egyébképp nem adhatok.

Manem mivel Pázmándi Ur magát nálunk mutatja,

jelen-léte 's az emberség ezt félben szakasztatja.

Vale azért:/és ha úgy tész mint megk irtad nem bánom:/

Vale a' Hugommal együtt éljetez ezt kívánom.

Igaz barátod,

Sárközy István

rapt. az Arácsi Szőlő Hegyen

lévő Szűcs László Ur házánál

die 29. Juliy-.1784. _ _ _

Egy kérdésre való felelet:

melyet

El unván már elegendeső okait adni, 's mondani

katonai életemnek félbe hagyásának; Sok Cűjosuskodók és azon

sajnálkodók kedvéért, ezen versekbe kívántam foglalni.

Ritkán szoktak az emberek olyan dolgot szeretni,

mely előttök ösméretlen, 's annál inkább követni.

Ha ki pedig azt dicséri a' mit maga sem szeret:

bizonyal vagy csalni akar, vagy pedig másnak szeret

Ugy de, jó e már az azzal hogy más nékem szereti?

Ha jó? egyaránt szereti az ember természeti

Vagy tám azért nem szereti más, hogy néki nem lehet:

Miért rág hát az más szájába, a' ki maga sem ehet.

Más az:-hogya,ha ehetne is,de amaz is ehetik:

eszik is hát,ha csak akar,kér hát hogy erőltetik.

Nem jó tehát erőltetni valakit valamire;

Senkit se jó dicsérettel csalni tehát semmire;

Mert az azért hogy dicséred magán erőt nem vészen,

's más indulatot szívében te beszéded nem téssen.

Valo,hogy másoktól szoktuk hallani,mi a' szép,'s jó:

's mi-is utánnok dicsérjük.De mi ez csak pusztá szó.

Hajjuk sokaktól 's meg lehet hogy szép lehetett Didó.

de azért még-is ignoti nulla erit Cupádo.

/kérdés:kinek kell a' Katonaságot dicsérni,és miben álljon az/

Igaz hát,hogy esméretlen az embernek nem lehet

sem gyűlölni sem szeretni,mert arra reá nem mehet.

Hogy tehát meg dicsérhessen valamit,'s szerethessen,

próbálja meg,ha jó é az,mindent akképp kövessen.

Esmérd meg hát Te is elébb ,a'mit másoknak dicsérsz

's ugy szeretvén,követheted:példáddal így többet érsz.

Valamit szeretni lehet,igaz ez mindenekről

Ugy a' páros,mint nőtelen 's egyéb élet nemekről.

em jó házasságra verni valakit erőszakkal:

Mert a' hamis dicseretést majd fizetnek ótokkal.

De leverni sem jó senkit ,mert ha páratlan marad,

Hóltig unalmas élete,panasza reád árad.

Papságra készitetsz valakit?de hát ha azt feleli,

hogy nincsen Vocátiója terhedet kiemeli.-

= -x=

Többeket elől számlálni nem akaratom éppen;

hanem a' Katonaságra szabom ezet ilyenképpen.

Mint hogy nem tudod miben áll,ugyan kinek javallod?

Midőn ki jövő szándékát majd mindeniknek hallod.

A'ki már benne van?-annak nem lesz szükség dicsérni,

mert alig ha nállad jobban nem fogaja az esmérni.

Vagy,a'ki még szabad szárnyon szokott szélyel repedni

akarod'e?szárnya hegyit kegyetlen ki csipdezni.

Hát ha mikor keskeny ucza,futásra kényszerítő,

nyelve rágása közt átkát ősz fejedre teríti.

En jó kedvemből mentem el,még is ki kívánkoztam,

azért ha sokan szöktek is,rajta nem csudálkoztam

Még is azt kérdik én tőlem csudálkozva bémulva?

Ugyan hogy tudtam ott hagyni ilyen kis idő mulva?

Minden némű embereknek röviden ezt felelém:

Ennek ki találására nem kell oly nagy értelem.

Imé itten kinek kinek szép ellen vetésére,

választ adok,de nem tudom szolgál e tetszésére?

"Meg mondánám már, hogy artalmas amit ember n próbál
 azt követni; ha nem hiszed, kérdezd meg magát Sz: Pált
 En sem esmértem ez előtt a' katona életet,
 hogy tehettem volna tehát felőle itéletet.
 Próbálván azért, ha okát kérdeé hogy oda hagytam?
 "Elelek: ezzel tanácsát Sz: Pálnak meg fogadtam/Thess. 5:2/
 Ugy de azt mondod gyönyörű a' katona élete
 "Katonának szép a' neve, kedves az öltözete.
 Emberül van! - Véled eddig több Philosophus vólna,
 ha mind halgatással győzné inkább mintsem így szólna,
 Mi kedves? - Csak az a' mi szép. Ez pedig öltözete,
 katonának'e kinálya éltét, nem nevezet. -
 Vátságba szokatak árulni néha olyan fa bábót,
 mely magába tánczol néha nem adnak néki lábot.
 /A katonai életet hogy kell meg esmerni/
 Mivel ez többnyire fel van igen szépen cifrázva,
 Szebbnek tartjuk mint az embert Lélekkal fel ruházva.
 Mi okozza valyon ennek illyetén kedvességét?
 Csak a' ruha, mert az adja néki minden szépségét.
 Csak a' Mundérját szereted te is ez embereknek
 mert sem jó sem rosszóságát nem tudod életeknek.
 Ha csak kívülül szemléli a' várost a jövevény,
 Nem tud arról szólni, ha ott, jó lehet'e a' Törvény.
 Panaszkodik ott is egyik Lakos, Polgár-társának;
 Panaszkodik katona is eleget pajtásának:
 Mely kevés légyen Lenungja, mely sóttalan prófuntya
 sokba kerül stafirungja, drága a' husnak fontya
 A sok exerczirozástól füstől fejének gőzi
 Strapácziaja nagyságát teste már alig győzi
 "Meg unya mind "este Lelke minden nap a' paradét
 hól szegény, bár ártatlan-is, kap elég kujonadét.
 Ha egyik bajszsza nagyobb, vagy nincs kin inge-ujja
 Ugy kell szegénynek tanzolni a' mint a' Tisztye fujja.
 "Ebe hurgyán jobbra ballra, néha tekingettetik,
 "a görbe a' czapfja hátul pálczéval igyengetik.
 "a izzad a verőfényen állván meg merevedve,
 Meg se törölhet magát, csak szuszog mint a' "edve,
 Ugy hunyorgat mint a' bujka a' napon nyári délbe,
 Akármí szükség reá erik nem szabad hagyni félbe.

Melyik könnyebb: A Gazdálkodás' e vagy űatonaság?

A Rieth, Reserva, Comando, Patrouilli emlékezet
előttünk csak mulatságos, ott szomoru nevezet.

Vajmi jól esik mindenik, a' ki tudja képzelni,
kivált ha erre éjczaka hirtelen fel kell kelni,
'S azonnal nagy sebbel-lobbal essőbe, sárba, vízbe
fergetegbe, csattogásba menni nem egy két izbe
Ezekre más azt feleli: Minden élet nemének
Csak szokott és kell is lenni valami nehézségnek.
Lám a' szegény Gazda Ember megnyit lőt-fut dolgozik
hogyan egy kis kenyere legyen szüntelen fáradozik
Bezveg az ám, -de van is ám, más is a kenyér mellett;
Szalonnája, teje, vaja, verme, ^s erszénye tellett;
Ha sok nincs is mindenikből, mindeniknek van kevés:
Elég az; csak ne eméssze hirtelen ivás evés.
Örömet dolgozik ezért akármelyik gazda is
Meg cserélne 's haza j önne ezért a' katona is.-
Egyet egyet, nehezebbet a' pasztor emberságnél
nem tarthatok; mert 'e nem tud egyebet az inségnél.

De a' ki próbálta azt hazkatonáskodást is már
tudok egyet ezen kívül itt a' ~~helyre~~, kérdészéd meg azazamya/bár.
ki is j ó katona lévén sokat próbált valóban.

/+/ Jádon lakozó János: ki is a' Dánusnál sok esztendeig szol-
gált mind szárazon mind tengeren. Haz jövéen nálunk-is volt kertész,
igen kvalificátus egy koros ember.

/oldalt írva van még, valószínűleg az első sor után teendő/:
Egymást követik ott ezek, mint a' nap az éjczakát
Ha egyikén ma által ment, várja holnap másikat.

Bakter, Szántó vető Paraszt, és katonai élet terhének össze hasonlítás

~~A' suhogos ostor helyet, mást adnak ott kezébe,
Eszét vesztő Comando szó zeng szüntelen fülébe.
Ha megúnya nem cserélhet sem fia sem Apjával,
Mindig magának kell bármi itt azeke szarvával,
A' szőlőtő kőmőzésnek nincs helye sem ideje~~

Csendes étellel kivánná sok nyughatatlanságát
 fel váltani, s fel válolá- - -a' falu-bakterságát
 Csak gondold meg Idiota/:ad objicientem:/, s vesd öszve minden dolgát
 Tégy fel ugyan egy katonát és egy paraszt vagy szolgát.
 A' paraszt ha jó idején be fogja az ökreit,
 ki ballag mint néki tetszik, s szántogatya földéit
 E mellet ő csak füttyürész ekéjét kórmányozza
 hogy se kitsint ne fordítson se nagyot, erányozza.
 Ha el uña , fel cseréli, kis fiával tartatya,
 az ostort tőle el-vévén , s az ökröt hajogatya,
 Kurta szára kis fedeles pipájába tüzet üt,
 pipázgat míg észre vészi hogy a Nap melegen süt
 Akkor uymond a fiának: már a' szőlőtőkémnek
 Ismét jhalelézjnéfészsztjánkehdáj magetsz, ökrömnek
 , s richtig minden ebéd után déli álmát meg teszi.
 Ha a' Nap nyugodni indul, indul ő is házához,
 hol cselédjeivel együtt megint ül vacsorához,
 De a' szegény katonának nem lehet ugy sétálni,
 nem lehet mint néki tetszik sem feküdni sem álni
 anem mihelyt ki zaklatyák Exercirzo helyekre
 Halgat 's fülel Tisztyeire, mint szarvas kut fejekre
 Nem lehet ott füttyürészni, nem lehet dohányozni,
 Nincsen ott szabad akarat egyaránt kell dolgozni.
 A' suhogos ostor helyett, mást adnak ott kezébe,
 Eszét vesztő Comando szó zeng szüntelen fülébe.
 Ha megunya nem cserélhet sem fia sem Apjával.
 mindig magának kell bármi itt az eke szarvával,
 A' szőlőtő kömözésnek nincs helye sem ideje
 Étlen szomjan futkározván majd ketté esik feje.
 Hasa korog, delet ohajt, alig is nyeli nyálát,
 Egyszer haza eresztetvén keresi teli tálát;
 Hát a' Prófunt le apritva uszkál a' viz tetején
 Ezt kereste szegény Legény ilyen dolog idején.-
 De ha ezzel el-végezte vólna napi munkáját
 örömmel jól lakna véle, de alig törli száját,
 Már ismét sikólt a' Káplár készülj exercirozni
 Nem lehet hát itt is ennek déli álmot nyujtózni
 Estve felé el-végezván nehéz pálya futását
 egy icze borra szollitya egyik fáradt pajtását
 Meg fizetik a' bor árát, 's felét meg sem ihatják;
 x x x i m a k e t t o e g y c s e p p b o r e t t a r i s t o m b a j o n s z e g é n y
 addig a' parancsotlatot oda ki ki is adják.

Ekkor olvassák neveket; hát hibázik két Legény:

,S im a' kettő egy csepp borért aristomba jön szegény.
Míg a' paraszt kortyog otthon, ezek csak fohászkodnak,
egész éjjel, mivel mentsék magokat okoskodnak,
Más nap, szint úgy mint a' többi hiba nélkül fel készül
'S a' glidába úgy meg vereik mind kettőt majd g' feszül.

Kinek parancsolnak többen a' Robotosnak vagy a' Katonának és kik?

Igy mulék nyomorultul az a' 24 óra

hát ha minden napot vennék rendel így gondolóra

De azt mondod; hogy erősebb dolog is van ám ennél,

Kasza, Kapa, Sarló nyele leg nehezebb mindennél

Kivált képpen pedig nehéz az Uraság robotya

mert ott a' hátod megett áll, 's nógat a' Hajdu botya

Igaz az; de minden napi ez a, katonaságnál,

robotolsz ott szüntelenül leg nagyobb Uraságnál.

Nem egy kettő fog ott bottal hátod megett forogni

hanem mint a, fűszál annyit hallasz reád morogni.

Köpní se mér ott az ember, félvén Tiszttyére esik

Kik minden lépen nyomába a' szegény Legényt lesik

Nem megy itt el a' munkától se kasza kalapálni,

Se sarlód élesítését nem szabad allegálni.

Itt kapádat vakargatni, 's a' nyelét ékelgetni

Vagy oldott bocskor szíjjadat nem lehet kötögetni.

De pihenő it, eszedén légy, mert másképp a' fa-menkő

kiteg kotog a' hátadonn mint tokmányba a' fénkő.

Ha hibázik is fegyvered, te nem igazítod meg,

de ha hibáz már az igaz hogy te lakol érte meg.

De beszédimre feleled; Csak a' köz emberekre

illenek az én szavaim, nem pedig a' Tisztekre

Valyonkx kérlek ha szarva van, gogy neveztetik az Őz? /+csak őz/

Ugye a' ki egyben szakács ha paszamántos is főz.

Ha kolompos is az ökör, mégis barázdába lép:-

Szint úgy exerciroz a' Tiszt, bár legyen angyali kép.

Én is úgy mint strázsa mester sokszor exerciroztam

hol, -vagy leczkéztem másokat, vagy én is izzadoztam.

A' fő Tiszteket pedig len esztendő része sserint,

elől vévén az Obester; szint-azokra kénszerint.

A közönséges fegyverrel szint-úgy kell neki bánni,

mint akármely köz embernek, nem lehet kezét szánni.

Ha parancsol is ő másnak, néki is parancsolnak
 Kicsinnék nagyobb, nagyobbak nagyobb urat találnak
 Még éltebe meg iratta Lacý Testamentumát
 melybe ágonként osztotta gazdag Regulamentumát
 Ugymond; mivel Vice, Gfreiter nagyobb a' köz embernél,
 Vise Káplár Gfreiterénél, gfreiter a' vicejénél
 Az actualis káplár is ne függjön hát ezektől,
 "anem a' többivel együtt mind Strázsa mesterektől
 A' Zászlí tarto sem lévén annyi, mint az all Hadnagy
 Kapotányára halgasson mind ez, mind a' fő Hadnagy
 Ennek mint egy Comendánsnak egy Compániát hagyott
 melynek két dobot, egy sipot mulacságára adott.
 De testált még ezen kívül két fő-strázsa; Mesternek
 és az Ober-Lieutenantnak, véle az Obersternek
 Egy egy Stabulis titulust, azaz Dominátiot
 mindnyájával közte hagyta a' Subordinátiót.
 Subordinátiis kiket kötelez?

Ez az a' meg öló betű, mely a' Testamentumot
 exegválja, s a' Tiszteknek nem enged Contentumot.
 Ha csak egy szóba hibáznak, ez, a' resonirozás
 el-nem szenvedhetvén rendel mindjárt arétirálás.
 Történt egy rossz mozdulása, vagy egy görbe nézése,
 Azt azonnal helyre hozá a' vasnak pengetése.
 Profos ennek Praeceptora, ki vele bajoskodik,
 Akar Tiszt, akar köz ember, mind ennél jajoskodik.
 Ha a' gazda nem akarja kárával sem dolgozik,
 Katona Tiszt állapotya de nézd menyit változik.
 Tegyük fel hogy egy ejszaka egy néhány Hegény szökik,
 "a a, Tiszt keresni nem megy, maga feje bünhődik
 Nincs hát éjjel nincs nyugalom, mindjárt kell lótni futni
 másképp könnyü a' vásáros kecske díjára jutni.
 Szomoruan emlegetik most is sokan példáját,
 egy nehai Kapitánynak igaz Trágediáját.
 Ki midőn Logerbe vólna, s katonai szöknének,
 kérdőre vétetvén, rosszszul felelt Obersterjének
 Ez Oberster pedig vala felesége testvérje
 ki gondolhatta vólna hát hogy veszedelem érje:
 Groff Walltrhon vólt nevezet ki vitéz életének
 Sok szép jeleit mutatta, s hagyta hírének nevének.
 A' "yolcz esztendő's "aborun noha halált nem talált
 im, e Dessertio neki ugyan ott hoza halált.

Miért kap a, katona hamarább audentiát?

Midőn éppen felesége nagy örömmel oda ért

Kedves Urát látogatni,^s a' Bátyától szállást kért
Standrechtet tartanak néki hol halálát meg szövik,
+ ^Ki vezettetik a' gyöpre,^s a' ^Groffot fejbe lövik +
Wallthron!Wallthron!szegény Walthron! fen van hát most is neved

Szerencsétlen példájával mert tanit természeted.-

Látod tehát mind ezekből a' katona szépségét
miben álljon^o s életének minden gyönyörűségét!

De te erre azt feleled:hiszen mikor a' ^elség,
maga is katona tehát e Rendé az elsőség.

Előbb kap ez audentiát a' Császár Udvarába,
mint akarki,^s előbb bé-megy akarmi Groff házába,

Igaz az hogy katona is,de mivel koronája
van ,e katonának azért nincs olyan katonája.

Katona;de jó Gazda is;Katona,de bíró is:

Két személy van hát 'e Testben Civia-Militaris

Ha két felé szakadhatna,ugy két ember lehetne;

azért van hát egy személybe mivel ugy nem tehetne.-

Hogy előbb kap audentiát a' katona tenálad

a' császárnál,-ha vizsgálod másutt is ugy találod

+együnk fel csak egy nagy urat,valyon mit fogna tenni?

ha egyszer ,s mind akarnának vele beszédre menni.

+Sokan azt gondolják,hogy talám a'mint Comediába is szokták
jádzani,pardont kapott vólna;de nem igaz,mert elég öreg Tisztektől
hallottam azon Comica productiot meg hazudtolni,kik jelen vóltak a
nyolcz esztendő's háborubeli Logerbe midőn meg lövöldöztek,a' többi
közt az Oberst Vachtmeixseremtől Grubertől tudom ezeket .Comediába
pedig n' szabad ezen gyalázatos halált ucálni.

Kérdés;Kinek s hol kell a Katonaságot dícsérni?

A falusi Nótárius egynehány ekütyével,

a' Pap harangozójával,s Oskola Mesterjével
valamelyik Jóságából most érkezett embere

alig száll le,alig áll meg az Uraság szekere;

Ez is akar véle szólni:bé jelentik magokat,

már amazok előbb jöven várokoznak sokat,

De mivel ez a' magáé, s maga hasznát szereti,

Hogy kölcséget ne okozzon,előbb bé ereszteti.

Ki mondaná mind az által,hogy előbb való vólna,

a' többinél,hogy az Urral azoknál előbb szólna.

Hogy akarmi urasághoz a' Tiszt előbb be megyen

Te náladnál,te azt ne mond senkinek,mert nagy szégyen.

Mi okozhatja azt egyéb? hanem hogy goromba vagy,

,s gvaláfcitussabb nálad azért bátorsága nagy.

Ha van, civitista lévén az eszény mellett eszed,

Az elsőséget, némely helyt tőle mindég el-veszed.

Hogy pedig szemtelensége oda találja vinni

A'hova naki nem szabad, onnét könnyű ki hinni.

De akarhogy akarmiképp: Csak szép a' katonaság;

mert a' mezőn ha az ember nézi egész vigaság,

Hogyan csörög, hogyan csabog, fegyvere hogyan csillog

Linea modon fordulván a napon hogyan villog.

Hej! de a, mi olyan könnyű nézni nehéz próbálni,

Vajmi nehéz ugy fordulni s Linea modon állni!

Mikor szegény legényeket a' mezőn ugy zavarják,

a' Stellungért csak magáért menyí neveket hallják,

ha pedig mindég meg tartja, ropog a melye csontya,

Ha szeretsz ily kéréngésen nevetve csodálkozni

Csak nézd-el egyik juhodat ha meg akar motozni,

Ugy, e hogy el-megy a' kedved mihelyt károdat hallod,

hát mások nyomoruságát nevecségnek miért vallod?

Ha csak ne ütök a' fegyvert nem csördül megm magában

fénylik, de a' katonának telli fárodságában.

Osztán, nem mindig jó ám, a' mi csak látszik szépnek:

szaga színe jó, de éget ize a' forró pépnek:

hely jó izü lehet néha sátorba nyomorogni,

nagy hévségbe hidegekbe essőbe kujtorogni;

Csak az tudja, a' ki szokta életét fel áldozni,

Szerencséért reménységért testét abban kinezni

Még is örömebb esik ott az ilyen sinlőds.

Hol nem vólna mulacságos néked a' nezelődés.

Mert ott lehet csak egyedül igazán reményleni,

Hol a' virtus czifraságnál jobban szokott fényleni;

Panaszkodik has fájásrol hol nem egy két negédes:

A'hol a' füst nem szelesség- a' baccz mag nem édes

De te mivel nem jó helyet veszed fel erősséged,

a' katonasággal együtt oda lesz dicsősséged.

Kérdés: Miben áll a, katona Tiszt állapotja az Aszszonyoknál?

Még egy argumentumot hoz itt egy valaki elől:

azt hallottam ugymond mindég én az Aszszonyok felől,

Hogy ők is jobban szeretik a' katona Tiszteket,

mint akarmi Statusbeli fiatal embereket.

Erre könnyű vólna szólni, de csintalan portéka

Az Aszszonyok természete nagy kezem tartaléka.

Nem merek h't mindeniknek itt fejekbe felelni;

félvén köszönettel talál majd szemem szám be-telni.

hanem mivel mégis tudom egynehány természetét,

Igy végye az ellen vető némelyek feleletét:

Valamint hogy nem csinálhat egy fecske soha nyarat;

Ugy, ha egy forma a, ^{malom} ,nem egyforma a, garat,

Vagynak-vagynak-helyek közzel olyanok kik szeretik

a' katonát; de vagynak ám olyak is kik g' vetik.

Mihelyt egyszer jöni látják előttök el-bujdosnak

rahajoktól csömörlenek, magoktól undorodnak.

A'ki szeretik, azok is korónt sem életket

Ezértik; de munderjokba szoruló természeteket.
Ezekről igaz ok nélkül sokan rosszul ítélnék,

de ők is okossak lévén, könnyen eresztik szélnek.
Mert az igaz a' katona ártatlan tréfálódzik,

mocskos beszédek nem tesz keveset példálódzik

Ha nem szép is a' ábrázatya, nem haragszik másokra

Compareál, többet nem vár egy parancsolatyokra.

Tudják hogy kell szemet kötni, meg is tudnak feleni,

ha meg ijednek tőlük, -ha nem, el-is tudnak szalelni,

El-mert magam szalasztottam még katona koromba

"Egyókapátán s bárányaként, kőűkcsólnia kőhomogó is,

nem hallott resonirozás, tódult a' pardon szó-is,

Egy olyan marha emberbe mint a' vólt oly félelmet

csak nem láttam. nem is látok, míg élem életemet.

Láttál volna Grimáciát mikor, e fogadást tett,

hogy az helyre többet nem jön, és azon reménykedett

Hogy én se mondjam se kinek ezt az ő történetét,

tapasztalni fogom ugymond érette köszönetét,

Ő se fogja életébe soha szememre vetni,

miért mertem mint Tisztemmel véle ezt el-követni.

De el-mondom, veszett hordta is holtig hired mocskolom

köszönd meg, hogy meg fogadván nevedet el titkolom.

Már az ilyeneknél könnyű tenéked is fel-kapni,

csak tudjad mind két oldalra nékik a' Levet csapni

^e benned fel találják a' katona Manérját,

nem kérdik ott sajnálkodva tette munderját,

Csak nézd el a' Táblás Ifjak csintalanát, s hamissát

/:a' minők szokták nevezni:/Tisztek unuformissát.

Az ilyen csak ki neveti, mert a hol be toppanik
Hogyha pedig eszre vesszéd, hogy a' te fárodsgod
hájába esik s nem kedvelik valahol nyjosságod

Már ott hidd el katonának van ollyan merituma,

/Ad:Kérdés Miben áll a 'Batona Tiszt állapotya az Aszszonyoknál/-hoz

161.És azt tartják hogy a'ruha mihelyt rájjok adatik

minden fogyatkozás benne virtussá változtatik

162.A' Goromba Galant-Hom-má a' rossz Jóvá tétetik

a' nyul szívbe a' Curási ugyan belé öntetik

163.És hogy a 'Gavallerságnak az az igaz próbája

ha nyilván gyakoroltatik Cupido oskolája.

ha onnét ki vetkezik is, hogy bé tekik Votuma,
 Azért már ha többet nem tudsz, ülj le véle, s gondold meg
 ha igazak'e mondásim? öszve vetvén fontold meg.
 Többet olyan emberrel Te fel ne tégy azt javallom,
 ki az életet próbálta; mett mihelyt g hallok,
 Azonnal rekomendállak valamelyik urbunkra
 hogy dicséretedél hasznot fordithass Országunkra. Vége

A^o 1784. dieben Aug Juristit.

WEgy Anonymusnak rövid replicája.

Vattay Miklós Verseire, melyet Tót Susánnának
egy arany orával együtt/vagy mellett/ küldött

Vattay:

Liliom czimere Francia Országnek,
 azért ha fáradnék Párisba le vágnak
 Paris Helenával lakott Iliumba
 nékem kedvem telne egy Tót Liliomba
 Susanna zsidó szó Liliom értelme
 ezt irta Vattay Miklós hiv szerelme
 Orám perzentése ébrezd Liliomom
 hogy ő legyen nekem kíván Iliumom,
 Nyilad az Égekből szivembe lövellett
 orvosád hát sebem mely tőled sebhett.-

Repplica

Mivelhogy czimere Francia Országnek, egy embert nem illet, tréfa
 kívánságok, allitvan tiedet, azértb le nem vágnak, ha jársz is
 utánna hiába'e virágnak. Hogy Páris melénát valaha szerette,
 'ensunak köszönye mit kapott érette Minden birodalmát érte mert
 vesztette, Kedvét-is ő véle nem soká tölthette. Se zsidó, se Görög,
 se Francia szódon, nem kapsz'e tét nemzet éppen semmi módon, Másutt
 munkáldodj hát kedvet hozó jódon, térj vissza Te Lélek veszesztő
 Hajódon/+/ Minden ruha nélkül cifra a Liliom, adomány nélkül is
 adhat ez Ilium. Deha ébresztésre kell Horológium, meszszebb a erménysé
 mint az exilium. /+ / Márkus nevű prokátor kocsiján volt ,kitől
 'ersei is sülték nevébe; /

Más rövidebb

Három Lilommal dicsekedik Páris
 Három Isten Asszony közt váloszta Páris;
 Dunán innét laknak, próbálnod hát kár-is,
 Mert itt három Páris van, hét három pár-is. S.I.

Átkozódás

Vana a' természetnek egy csuda munkája
 kit formába önte a' Minos bikája
 Pasiphae ennek vólt csak mostohája
 kitől született hát az ördög fajtája.
 Alecto, Tisiphon, megera, valának
 Acheron Lányaí ennek mindnyájának
 fia vólt, 's mondhatni őket mind anyának
 mélt szarabol termett 3 Furiának...
 De ezt ugy érted meg 's jutsz világosságra
 ha alkalmaztatod így az igazságra:
 Hogy egy özvegy Asszony egyszer bujaságra
 adván magát, fatyát hozza e világra.
 Kit mivel szégyenle, a' Lányára kene
 ,eánya el-fogadván egy Asszonyhoz mene
 hogy tarsa el néki ugy a' mint illene,
 /:bár csak akkor ette vólna meg a fene:/
 Ez az eredete 'e rut Chimerának
 kit méltabban lehet mondani "erhának,
 Meg is vevé hamar Gerioj bikána:
 De, -majd találkozik hercules szarvának
 Egyszer a' többi közt velem szálla szembe
 kezdvén bizkálgatni majd becsületemben
 meg akar gátolni igyekezetemben
 De fűgét mutaték néki jó kedvemben.
 Meg mondám öneki hamar egy két szóval:
 hogy jobb ujjat húzni hozzá hasonlóval,
 mert ha velem fel tesz, hamar a' Plutóval
 vacsoráltatom meg több árulkodóval.
 ? 8. strófa hiányzik a kézírásból/
 em akara mégis hamar megretteni,
 's annál inkább kezdé reám fogát femi
 Mondván, hogy olyanak esmerne ő lenni
 kit kardjával együtt könyű lesz meg e mi.
 Eszedo a' szaromat felelek magamban
 midőn fülembé jött 'e hív alattomban
 Csak ugyan nem soká egyszer az utamban
 találkozván véle, léve hatalmamban
 "eg szólitom mindjárt- - - - dat
 régen nyelem immár a' te vexádat
 hogy mered ki nyitni reám dühös szádat
 itt okádodo most ki utolsó párádat.
 Ki csapóm azomban félre tett kapapját
 Szidom születése napját, apját, papját

ragadom korpától dagadott czopfját
 földhöz ütöm majd ki köpi nyelve csapját.
 el vánszorog onnét ,s azt aprehendálja
 hogy ugy öszve szidtam ugymons el-nem állja
 akarhol akarmit Uramat találja
 Privilegiumát hányta,s allegálja.
 Öszve csikoritom erre a' fogamat
 Szikrádzik a' szemem rágom ajakamat
 Nem türtöztetkedvén már tovább magamat
 ki rántván nyakának mérem a' kardomat.
 No mendörgős adta mig uramra találsz
 tudd meg azt először hogy Urad előtt állsz
 Uradra teláltál attol itt meg is válsz
 magyar keze által pokol mélyére szállsz.
 Halván pe müllését szelét fringjának
 meg fetten fényétől ily kereszt anyának
 Lábomhoz le omlik meg esmer urának,
 ígéretekkel kér grátiát szavának.
 Mondván Édes Uram tudom nemes véred
 Vitéz nemzetedet most látom isméred
 meg alázom magam,bennem hát el éred
 Valamit csak kívánsz,ha éltem nem kéred.
 Leg nagyobb vitézség magán erőt venni
 nemes természetét esmerősbé tenni
 hogy ne tudnál tehát most kegyelmes lenni
 magyar vérhez illő példát cselekedni.
 Ellened vétettem tagadni sem merem
 Haragodra magam méltónak ismerem:
 de imé fogadom,többé nem kevereme
 magam ily vétekbe mig bennem foly erem.
 Átkozott legyek ha ez sküvésemet
 meg nem tartom holtig,fogadás tétemet:
 és mihelyt meg halpd leg első vétkeket
 fel szbadittalak vedd el életemet.
 Eszembe jut itten,ercukes példája
 kit hosszu állásra vitt Dejánirája
 Achelous kigyó és bika formája
 hogy leve ereje 's mérge pozdorjája,
 Talám majd nékem is 'e most le tört szarvért
 drágabb szarvat adnak , 's jó tetemért jó bért
 Amalthea szarva ott is mert többet ért
 Kit Hecules cserélt akkor a' letörtért.
 Meg engedek neki,de nem kérésére

hanem nézvén csupán vére fertemére
 mely érdemetlen vólt kardom festésére,
 hallasztottam azért az ebek nyelvére.
 De nem soká tartott fogadás tétele
 felbontatá véle szabadon létele
 mivel arulkodás itala étele
 megint ujja véle szája teli tele.
 Másodszor kezembe hogy már nem akadhat
 ezért elegendő háhlákat nem adhat
 Mig azért üstöke kezembe ragadhat,
 Nyelvem az átokra mely méltán fakadhat.
 Jupiter, Astrea, „emesis, Istenek,
 kiket a' Poeták ez előtt hittene
 ,s előttökbe méltó panaszt ha vittének
 ellenek vétettek, meg büntettettek.
 Vagy üssétek agyon tüzes lángotokkal
 vagy ostorozzátok más haragotokkal
 vagy engem hagyjatok szabadon azokkal
 hogy ily méltó okkal terheljem átokkal.
 Mivel Te átkozott engem szóval sértél
 oly mértékben vegyél vissza ,minőt mértél.
 mint eb okadásra mivel vissza tértél,
 vedd ez átkokat, melyet magad kértél.
 Átkozott legyél hét jártodban költedben
 átkozott álltodbán átkozott ültödben
 otthon, uton, ébren almodban fektedben
 mind szárazon vizen akarhol létedben.
 Minden jó szándékod átokra forduljon
 átok kívánsod mind magadra huljon
 Szerencsétlenséged a' nappal ujjuljon
 A' Hóld szarvából reád átok csorduljon.
 Valamire kezéd teszed reménységgel
 gyümölcsözzék néked kettőzött inséggel
 például nevezék neved nevecséggel
 Mindeneknek csuffja legyél tellyességgel.
 Ha ki egy kérésed néked meg halgatya
 büntesse meg érte mennyei Sz. Atya
 valamit bé borit az ég boltozatya.
 Légyen áldott, czéled ha meg gátolhatya.
 Kivánom hogy érijél ezer esztendőket
 hogy próbálhassál több kedvetlen időket
 nyomoruságokat alig tűrhetőket
 kárt, veszélyt nyavalyát reád menendőket,

Nyavaly afogyassza mind addig Testedet
 míg meg esmérhetni undok személyedet
 ranczok rovátkolják varacskos képedet
 fő fájás apaszsa csipázott szemedet,
 Kopasz fejed pupját a' Napnak hévsége
 hasogassa szólyel miglen bűdössége
 nem érzik velődnek, 's tődöd veszezsége
 gőzölgjön 's folyon szádon genyecsége
 Ha hogy Tiresiás ^Aelicon vizébe
 Minervát feredni látván, lát szemébe
 meg vakult, vakulj meg Te is idejébe
 Hogy meg ne gátol /? nincs befjezve a sor/
 Mivel árulkodók szavaid, s dolgaid
 az empusák néked mint Testvér Hugaid
 kölcsőmben egyenként hordják-el fogaid
 ártatlan mardosó hüseges szolgálid
 Jupiter, Larének nyelvét el-meczette
 szó szátyárkodását midőn eszre vette
 Stygia tavára azért vezetette
^Amercurius által hol jutalmát vette,
^Aem illet Jupitert a' te mézsárlásod
 inkább Hohér álzal legyen udvarlásod,
 huzza ki nyleveland, mert arulkodásod
 érdemli, 's kíványa szegett fogadásod.
 Midás mértékére nőjjenek füleid
 mivel öregbültek azoktól bűneid,
 ártatlan vérébe keverted kezeid
 Tályogtól égjenek hát tüzes sebeid.
 Görcs, ^Aelevény, Orbáncz, Rű, Kosz, Viszketegség,
 Patécs, fene, Kórság, Pokolvar, veszetség,
 Schankér, Csiko, ^Aanko, Dob, francza betegség
 környékezzen, meg lesz te benned melegség.
 Az éhség gyötörje örökké báledet
 mint az Erisichton rágd éhen Testedet
 Ne orvosolhassa Mestra szükségedet
 Tantaluskén igyad el-tűnő vizedet.
 Midőn már a' hátod karika módjára
 áll, 's ajakad ptytyed térded kalácsára,
 vegyen elől Venus erős tortura,
 's akaratod ellen kinos játékára
 Ha iffjan kívántad Diánna szüzeit
 ősz korodba szenveded Cupido tüzeit;

's égvén hasztalanul, az Echó köveit
 válcsd fel tetemiddel, 's töröld el bűneit.
 Ki midőn már látná, buja kívánságát
 hogy bé nem tölthetné, mivel társaságát
 mindenek futották, -nézd el orvosságát!
 nézd a' szerelemnek gyötrő bolondságát!
 Nagy kívánságába Teste kővé vála
 meg maradt azomba szava hangaj nála
 elevenek után, halva is kiábála.
 valamint élete, olyan vólt halála.
 Ha pedig ekképpen nem lehet halálod:
 Acteonban annak xNemét fel találod;
 hidd el nagyobb vétkes ő sem vólt tenálad
 mert a'mit ő látott, te többször vizsgálod
 Kutyák hasogassák hát székllyel Testedet
 elevenen huzzák vonyák el-béledet,
 gyökerestül varjak ássák ki szemedet
 's ezek végezzék-el így Temetésedet.
 Meg indulván immár egyszer valahára
 sokaktól régen várt Lelkednek atyára
 ha érsz a' Plelegeton hires rév partjára
 Charon se eressen hamar sajkájára.
 A'erengj egy darabig, mivel temetetlen
 Testedhez 'e Révész munkája ijetlen:
 de ugy is ő senkit kis pénz fizetetlen
 át nem visz; mely légyen tőled lehetetlen.
 Olyan szegénységgel meny a ' m ás világra
 hogy ott is kéntelen légy a' szolgaságra
 hogy hát le dolgozhatd hajos inasságra
 bé állhatsz mig juthatsz jobb vazallusságra
 'e hadják ott soká a' vizet keverni
 mert hát vólna neked Pokolba keverni
 kezdjen Rhadamanthas mindjárt sütni, verni
 's Belus Leányi helyet hajcsón vizet merni
 Nyugodják Sisifus a' Hegy arnyékában
 te görgesd a követ helyette hűjében
 amaz más kőszikla repedt oldalában
 te válcsd fel Phlegeást hossza siralmában
 Ixion kereken téged forgassanak
 tüzes vas fogókkal hol szorongassanak
 forro büdös kőbe nyakig mártassanak
 X' Harpiák rajtad torkig jól lakjanak

Ne szenvedjen többé Titiusnak mája
 a' nagy fekete sás már tovább ne rágja
 csak'e hunczfut szivét máját rágdogálja
 mivelhogy csalárd volt mind szive mind szája, Vége.
 /Lásd pag. 9o miképp teszi ezeket ki röviden egy Deák Poeta.

Horváth Ádámnak írott levél

Kedves Jó Barátom

-Ugyan hogy ítéljek

Ily soká halgatván felőled mit véljek,
 barátságban veled távolról hogy éljek?
 akarod, hogy én is papirost keméljek?

Nem!-azt azt el nem éred bennem restségeddel
 sőt írásra okot adsz késedemleddel
 ne jádzáál hát anyit szép feleségeddel
 /:Kit nevémmel köszöncs:/ de jőjj menetségeddel

Boudán átal menni hozzám be nem szólni
 még jelen léteg is tőlem el titkolni
 szép dolog!, ily kell'e szavad bé mocskolni?
 Ennek ugyan okát könyü ki gondolni.

Hidegek az erek benned a' Hűségre
 hiv lehetsz:-de nézel csak kötelességedre
 's azért nem érkezel ilyen gyermekségre
 Correspondentiát tartvan nevetségre.

Nem bánom Fráter hogy erre mind felelőz
 's ellenem ne talán majd pennáddal ki kelj
 ha nem ha írsz tehát ujj materiát lelj
 melyel Minervádnak több Hir nevet nevelj

Imé én tenéked elmém "eleményét
 itt hagyom pennámnak ujjab szüleményét
 mely a' katonaság szép élete fényét
 Le festi,-ne család meg itt szivem reményét

Mely abban áll 1° hogy ne dicsekedjen
 auctorával.-miért?-hogy az ne bünhődjön
 2° könyörgök hogy el ne tevedjen,

Sőt Sz. Györgyre mentül elébb törekedjen
 Mert ha ez így nem lesz, soha se bizok reád
 semmit-is, igaz is lessz felőled a' vád
 hogy tunillik titkot tartani nem tud szád
 mert egy ejtett szavad nem kevés okot ad:

Azt mondják felőled édes jó pajtásom
 hogy a' minapában mutatott írásom

már ki beszéltétek melyért kárhozásom,
tudod léssen, ha leszen egy helyre jutásom.
De én azt rész szerint még el-nem hihetem;
a' menyiben pedig hittem meg szerettem
hogy igaz Ők nélkül avval hirezgettem
a'kit se gyűlöltem se meg nem szerettem.
Azért ne gondoljad hogy én leg kissebben
reád nehezteljek, mindazáltal ebben
ha se jót se rosszat nem szólsz esik szebben
én is tőled veszem sokkal kedvesebben.

Utoljára kérlek ezen Levellemel

adda kézhez Veszprébe ha szeretsz engemet'
's ezzel a' Hugonnak emlékezetemet
hogy szívébe zárjon le irom nevemet,
Néked vagyok 's lésszek hóltig ha nem bánod

mint szives barátod dohajtván utánnod
igaz Achatesed Sárközy Istvánod

P:S: Küld ennek Po'nod
ha kedvét kívánod

- - - -

Egy szép Szobabeli kis kutya bucsuztatása

Hogy a' minek egy szer testben van létele
'ermészet törvénye parancsolhat vele
szép Lámpi kis kutya többek között jele
melyen a' "alálnak szabad kedve tele.

2. Ma midőn Bajomba mennének sietséggel
's itthon nem őriznék őtet serénységgel
mivel viseltetett hozzánk nagy hűséggel
utánnunk fut de jaj Szerencsétlenséggel

3. Mert nem lévén tudva ő igyekezete
nálunk, azért minket utól nem érhető,
hanem elébb mint a' malomhoz mehető
egy kétél végásba végződik élete.

Ide haza maradt Házi cselédeknek

lett 'e véletlen hir oka félelmeknek
egy darabig azon félve kételkednek
mig látván hívének a' magok szemeknek

5. Fel keresék Testét 'e ritka kutyának
kit nyulva találva utból ki huzának
kesergik el-estét 's ott szomorkodának
félve várnak estvét Exequiájának.

6. Mihelyt haza érünk nagy sopánkodással
jön az Őrse's Panni ez ujj hir mondással:
nem Lámpi már többé mert nagy kinlódással
döglött meg emide most láttuk egymással.

7. Valami kocsitól a'mint el gázlódott
vér kereke mellett két felől ontódott,
irtódzás reá nézni ugy öszve nyomódott
fél szeme ki nyillott fel be hunyódott

Hó szín fejéséggü szőre sártól barna
Foga viczorodott mintha most is marna,
két kis elő lába mintha most kaparna,
piros nyelve mintha szóllani akarna.

9. Tudom ha szólhatna, szólna szegény pára
hosszu panaszt tenne gyilkos kocsisára,
de mivel nem lehet, ezt egy Pöetára
bizta; 's bucsuztatja így el utoljára

Bucsuzik T: Aszszonyától

10. Tekintetes "aszszony régi Pátronája
ha meg nem bántoná vólt kedves kutyája
noha most torkának eset nagy hibája
ekképpen szólna nyikácsáló szája:

11. Oda van el-mulva az én kedvességem
nem lehet már többé nálad vendégségem:
Csak ugyan abban van vego nyereségem/egy gyönyörűségem/
hogy ezt, nem más, hanem okozá hivségem.

12. Egynehány esztendőt lakván udvarodban,
nem csak meg szenvedtél de hálo házadban
hogy bé méltóztatál minden jószágodban
szerencsés légy érte 's jó kívánságodban.

13. meg böcsáss ha néha alkalmatlanságot
szereztem ugatván akarmi ujjságot
's azzal fel buját a' Kutyá rásaságot
mert én ezet ugy tettem mint egy furcsaságot.

14. Nem bánom már többé sem skatuláidat
sem nem nyalogatom bőrös ládáidat
nem fosztom meg többé szürke mecskáidat
egértől tisztítsák azok szobáidat.

-Ide következik a' 32-dik és 33. vers hátulról, azután a' 15-dik.-

15. Károly Urfitól

Medves Iffjabb Uram kár hogy nem láthatlak
bár oly meszsze léted hogy nem ugathatlak
meg érkezvén hogy nem beneventálhatlak
's az asztalod mellett nem udvarolhatlak.

16. Véled már Coridon szerencsésebb én nálám
mert néki egy szemét fogta bé az álom
egyikkel téged néz, de én azt sajnálom
hogy örökre tőled meg foszta halálom.

Ékes lakó helyed mint kedves Hazámat
köszöncsed, 's ha meg látod nekái gazdámat
kérde, hogy felejtse-el nála tett hibámat
's birja ott maradott kis substantámat.

18. Hogy majorságodat már nem szaporítom
Spiczit feleségül hozzám nem szorítom
kár, és azzal tudom kedved szomorítom
talám Planumodot mert fel háborítom.

19. Azért gondolkodjál helyettem más himről
mely gondot viseljen feleségeimről
pótolást tehessen erőtlenségemről.
Tudom meg emlegetsz vagy csak egy kölykemről.

20. Ősre Szolgálotól

Hideg tetemimet ki meg-látogattad
nem mondom hogy talám könyűkkel áztattad
holtom az udvarnak ki tudtára adtad
kesereg a'szivem Őrszikém miattad

21. Mert ha meg gondolom hozzám kegyességed,
meg se köszönhettem ebben szívességed
azért azt kívánom légyen egészséged
gyámolítassék g újra övegysséged.

22. A' S a' többitől

Többi cselédek is kiknek mindnyátoknak
csak egy szírárt vartak öblös gatyátoknak
legyen elég téve fogyatkozástoknak
hogy vége szakadjon Kívánságotoknak

Az egész fregventiától

23. Ezzel bé rekesztem csekély beszédemet
A' kik esmértetek éltében engemet
ajánlom tenéktek emlékezetemet
engedjétek meg még ez egy kérésemet

24. Minek előtte még örökr el-megyek,
egy kevés el-térést töletek hadd tégyek
kutya pajtásimtól bucsut itt hadd végyek.

Először a' Szobabeli Kutytól.

25. Pegász édes árvám szüntesd keservedet
hogy bennem el-vesztéd egy igaz hivedet
a' ki engem hozott, abban reményidet

vesd, nem fogja hagyni párotlan fejedet,
 26. Tőlem maradt leányod repítvén szárnyára
 terjedjen nemzete világ négy sarkára
 ha most fia lenne nevezd az apjára
 mint Pkoenix porának meg ujjulására.

Kopóktól

27. Ez erdőn csatázo Diánna Kutyája
 hegyet völgyet hato szelek unokáját,
 valahányan vagytok többnyire fatáji
 az öreg Durbancsnak, ki már itt nem máji
28. E meg éllemedett öreg barátomat
 Brimóval, Korhelyel, Zuczit, Vidámomat,
 Gyöngyös, Pajzán, Lárma, szép Acteonomat
 jaj, hogy kövessem meg, hogy kezdjem szavamat
29. Meg bocsássatok ha náha a' szobába
 jövén valamelyik, ugrottam nyakába:
 köszönöm azomba, higgy furiájába
 egyötök se bántott lévén hatalmába.
30. Kivánom, vadászok követő serege!
 "e árcson tináktak sem a' tél hidege
 se a' fonyasztó nyár égető melege
 sem szél, sem essőzés, sem hó fergetege.
31. Mulassatok hóltig puskás Urfiakkal
 hajcsatok, fogjatok rókákat nyulakat
 keritsetek őzet szarvast, Dám vadakat
 ti is kaptok néha így lakodalmakat.

14. után

32. Még egy Asszonyosság van kit én meg bántottam
 Bátogatásában meg haragitottam
 mart vagy a' garnerjét odalba gyujtottam
 vagy a' czipellője sarkát puhítottam.
33. Meg bocsáss nem leszek már tovább ellened
 Már czipellősödöt jobb ha magad kened
 mert hasznosabb arra néked vizelleted
 ha nem akarod kell kutyáért küldened.

Farsang

A^o 1785. vólt Farsáng mulatság Baracskán.

Elunván mi a' kietlen Tél zuggását halgatni
 fel akartuk azt fülünkbe musikával váltani
 A' kőfalak közt harsogó csengős szánkók robajja,
 's rajt-ülő két-nemű népnek sok rikongató jajja
 Ambár mutatták mint szokás városon vigadozni
 De másutt tésett minékünk vig Bachusnak áldozni.
 olvasd Tonka /
 Kocsira ülven ki megyünk mindnyájjan Baratskára,
 Szálván a két Szűcs Péterhez Kazay a' Dátyára
 Tonka Laczi, Kando Jósi, Penczi Lajos Kazay
 István, Gábornékét Sárközy Buda vár afiai. /olv. kocsira/
 Míg a' vacsora meg készül: mi az Iffjak házánál
 Kártyázgazva pipázgatunk bent a' kandalójánál,
 Egyszer a' más háznál lévő kis aszszonyok serege
 el-un várni, 's úgy út reánk mint a' sáskák fellege
 Azomban mindjárt hivatják Vulcanus unokáját
 hogy le-rakván pörölyöket, randítsák meg nótáját
 Ki huzkodnak a' tűz mellől bennünk, 's úgy meg ugratnak
 Szívünk Lelkünk kebelünkbe szintén ugyan ugatnak
 De úgy kellett mindnyájának! ha Budán a' bálozás
 nem elég vólt, pótolják ki; lehet itt ficzkádozás.-
 Én csak piheném elejét, nyugtatván gagaimat,
 mivel már úgy is le jártam oda be lábaimat.-
 Vacsora után által jön Kenesey, Tonkával,
 's a' Baratskay Kazay Nyéki-Hemes Sigával.

Farsang A^o 1785.

A' Nymphákat haza hívják, mondván már meggyűztek agyokat
 meg vették heverjék ki most előre magokat
 Mihelyt tőlük el bucsuzunk: öszve nézünk egymásra,
 meg csóválja kiki fajét, s nyitja szájját szóllásra,
 Mondván: ilyen tánczos leányt még nem látott egyik is
 em csuda hét dicsért hírét, ha hallottuk eddig-is
 Más nap úgy mint vasárnap on mind együtt ebédelünk
 az öreg Szűcs Péter Urannál; hol milyest g telkénk:
 Azonnal tánczolni kezdünk,, só játékkal mulattatánk.
 azokat, kik értünk jöttek,, s mi értük hivattatánk.
 Két öreg Pátriarchája Szent Ivo Seregének
 bennünket nézván örvendezett mint anyi gyermekének
 Tudniillik Bernát József Ur Vechélius Baracskával
 tündöklöttek mind elmével,-mind az egyik Pasával-

Elég az hozzá, hogy ez nap egyik Urnál tánczoltunk
 másnap megint a' másikkáltam még jobban tomboltunk
 De, -egész harmad-nap alatt ambar ezt ezt cselekedtük
 még is amaz táczos személyt eleget nem nézhettük
 mert jól lehet Szücs Kristina Kazay Lisikével
 kérkedhet a' természetnek ilyen ajándékával
 Mindazáltal quálitassát oly nagyra nem vihette
 egyikeis mint Komáromból-a' Szalay Lisette.-
 Kiváltképpen mind a' Steyerert mind a' Magyar Verbunkot
 a' mit ez jajra, -párjáért, el-jarhadd országunkat

Vide page. 98 mert.

Az igaz Barátságról

1. Valamit 'e Világ szoritott öklében
 vagy egymást gyűlöli vagy jár szerelmében
 ha ugyan meg egyez vagy természetében
 vagy a' természetnek szokott törvényében.
2. Az okatlan állat maga fajtájával
 szokott nyajaskodni nyóstény a' anyával
 him galamb az ágon bug csak galambjával
 társalkodni szokott Szarvas 's Öz párjával
3. A' többit üldözi ha van hatalmában
 de ha erősb nála fel retten álmában
 's el-szalad előle innét valójában
 ki-sül kivel legyen Antipatheában.
4. Ha csak ugyan néha mászt választ magának
 's vélnéd azt amannak tulajdon párjának
 bizonyossan örül a' maga hasznának
 mint a' krokodillus a' kis madárkának
5. De azért hogy egymást jobban szenvedhetik
 nem lehet mondani hogy egymást szeretik
 méft ámbár a' pujkát ruczával ültetik
 De fel nevelkedvén attól csapdeztetik.
6. Egy neműnek kell hét mindazoknak lenni
 kik együtt akarnak társaságot tenni,
 Ilyek az emberek könnyű hát reá menni
 egyenlőn szoktak ők sőt 's kenyeret enni.
7. Innét jól írják-le mind Természeteket
 mind meg ismértető különös jegyeket
 hogy mind testet birván mind okos Lelkeket,
 Társaságban élvén esmérjük ezeket.

8. Embert szokott tehát az ember szeretni
 vagy him ez vagy nőstény így kell neveztetni
 de meg kell azonban azt különböztetni
 mert mindenikhez kell máskép viseltetni.
9. Ádammal az Aszaszony együtt teremtetett
 ha nem egyszer mind is de nem születtetett
 mert az oldalából amannak vétett
 's néki mind teteme Társal rendeltetett.
10. Egy test hát az Aszaszony még ma-is mi velünk
 'estünkek fészesi oldalunkon jelünk
 Ezek nélkül embert sohasem nevelünk
 kell'e hát szeretni erre mit felelünk
11. 'ell szükségesképpen okosság diktálja
 ha eredetünket az elme vizsgálja
 mert szeretet nélkül minden ha meg álja
 az emberi nemzet el-vész ugy találja.
12. A'ki tehát akar mással társalkodni
 az szközön-is kell annak munkálkodni
 semminek sem lehet másképp szaporodni
 hanem mind g szokott elébb párosodni.
13. de ez nem tartozik minden emberekre
 noha a' 'ermészet ki hat mindenekre
 'hanem csak azokra a'kik idejekre
 alkalmasokká lesznek ilyenekre.
14. A' másik szeretet az egy neműek Ben
 Szokott lenni 's van is minden emberekben
 Közép idejükben Iffjakban Vénekben
 melyet barátságoknak neveznek ezekben
15. Némelyek szokták ezt osztani részekre
 tunillik hasznos vagy tisztességesekre
 vagy melyek szolgálnak gyönyörűségekre
 's alkalmaztatják ezt némely emberekre.
16. Mondván: a' 'almárok az elsőt szeretik
 Virtus szeretőkre másika vitetik
 De mely öregektől csupán tiszteltetik
 az utolsót pedig csak Iffjak szeretik.
17. Francia, Hollandus, Anglus országokban
 egymás eránt mind meg a'nyi kalmárookban
 az első van, mivel munkások hasznokban
 azért vagynak ma is jó 'arátságokban.
18. Mások ismét mésképp szokták fel osztani
 De én egyikkel sem akarok tartani

- "em látván helyesnek a' Virtust tiltani
Sem Iffjat vagy kalmárt attól ^s fosztani.
19. "anem én azt tartom:vagy tökéletesnek
vagy fogyatkozással rész szerint helyesnek
Valakik csak egyszer Barátságban esnek
gondolom őket mind egyikbe részesnek.
20. mely fogyatkozás lesz vagy erőtlenségből
vagy pedig történeik hamis lelküségből
az elsőről szöllokamennak az égből
kivának jutalmat igaz szívességből.
21. Ugy tartják, ^s helyessen, hogy a' kit magában
meg nem esmérhetni csak társaságában
nézze meg az ember szokott Barátságban.
22. Valamint Mára szokott járni Minervával
Cupido Venussal, Musák Diánnával,
a' Kurva is szokott tartani Kurvával
a' jámbor ember is jámbor barátjával.
23. Mert mindenki választ egy Társot magának,
kit különösen tart igaz Barátságban.
De míg egy nevezze ha örül javának
jobb végére menni minden szokásának.
24. Minthogy a' Barátság azaz erős kötél
melyben szorítatván egy Társaság sem fél
a' Barátság pedig szeretet által él,
olyat kell szeretni kit más is jónak vél.
25. "em ideig tartó az igaz szeretet
melyel a' Barátság egy hassal született
nem Barátság azért a' mely véget vetett
és ebből tetszik meg ha nem jól kezdetett.
26. A' ki tehát akar igaz Barát lenni
's hasonlóképp akar olyanra szert tenni,
mivel nehéz arra hamar reá menni,
Illő tanácsomat azoknak bé venni.
27. Meg esmérvén előbb egy darab ideig
társalkodjék véle egy két esztendeig
ha elint nem is ki tetszik végeig
mit rejtezett belé talpától teteig.
28. Addig-is lehetnek azért Barátságban
kedveket tölthetik együtt mulacságban
mert könnyebb is jobb is élni nyajasságban
mint anyi munkával rut háboruságban.

29. Ha az alatt látja hogy hijjában valóság
sem goromba elme, sem nagyra vágyóság,
sem vagy vak buzgóság, sem kép mutatóság,
sem vagy alacsony szív, vagy egyéb gyarlóság.
30. Fel nem találtatik benne telyességgel
meg nem belyegezett fesletséggel,
és ha nem kenyere hazudni bövséggel
már akkor felöle lehet reménységgel.
31. Mert a' kiben ez van nem lehet hűsége
nem lehet sokáig tartó szivessége
fel-bomlik bár legyen erős szövetsége
el-alszik szerelme mely majd lángal égme.
32. A' vétek csak vétek igaz mindenekben
ha józan életük minden nemzetekben
Férfi, Asszony, Iffju, öreg emberekben
mire kell hát nézni még az ilyenekben.
33. Ha meg egyez véle annak Természete
Allapotya, nyelve, vére, ^s eredete
üdüre nem sokat különböz élete
mert egyenlőségben áll ennek kezdete.
34. Van hát öreg barát van iffju Barát is
Igy szólítja némely még a' Sógorát is
Van nőstény van kan-is hordanak fa-csizmát is
engedelem legyen szóllok ha tréfát is.
35. De mivel, hogy ebnek csak eb a' barátja
minden ítal látja,
hogy ez utolsóknak nem lehet barátja
mivel a' Barátnak ki Apja ki Bátya
36. Mindenféle egyéb életnek nemében
Iffju, öreg, Házos, nőtelenségében
hozzá hasonlitsen mind Természetében.
37. Már a' paraszt gyermek még kitsin korában
magához hasonlót választ játékában
parasztal, tekézik együtt az utzában
nem mér bele kötni az Ura fiában.
38. De ez nem Barátság hanem társalkodás
mint az allatokban vagyon a' mitsodás
mert nincs a' gyermekben jozan okoskodás
el-törli ezt mindjárt egy öszve koczkodás.
39. Ezek lesznek tehát a' fogyatkozások
melyekkel hibások a' barátkozások
Először: ha nincsen jó gondolkozások

- mert azoknak hibás ő munkálkodások
40. Az értelem együtt jár az esztendővel
 nagyobb visz-el a' gyerek idővel
 Az igaz Barátnak birni kell kettővel
 Segíteni tudni észrel és erővel
41. Másodszor ha vége szakad szerelmeknek
 mert azt okozhatni vagy gyermekeknek
 vagy Tenger habjához hasonló ezeknek
 ujjabb szállást kapván koborló sziveknek.
- 42A Tanuló Iffju véle tanulóval
 Barátkozik öszve hozzá hasonlóval
 a' szabo-Legény-is innepnap Szabóval
 setálgat az utcán Czéhből valóval.
43. még ez sem igazi mert Barátkozások
 csak addig tart míg van egy helybe lakások
 azonnal el-mulik mihelyt vándorlások
 nem egy felé vagyon czélok, 's utazások.
44. Mindazáltal rólok úgy mondom ezeket
 hogy fel teszem rövid esmeretségeket
 mind a' tanulóknak iffju idejeket
 tartóssa nem Tévéen ez szereteteket.
45. Harmadszor ha gonosz végek vagyon benne
 példának okáért ha csak azért menne
 egyik a' másikhoz hogy ott vigan leane
 mert idejét lopván annak is kárt tenne.
46. Vagy pedig hogy annál jobban vetkezhessen
 barátjával együtt többet végezhessen
 vagy egyik vigyáztván jobb lopást tehessen
 's egy a' másik által meg menekedhessen.
47. Esmerői a' Gulyás a' szomszéd gulyását
 kárkát oltalmazza egymást érti jel adását
 meg nézi a' csikós éjjel is pajtását
 stárásálja ha érzi meg fogattatását
48. Tudja a' Haramja az egymás tanyáját
 süvölt az erdőbe hívja or-gazdáját
 szerette vólt Hóra gondolom Gloskáját
 mert véle fojtatta 's közlötta munkáját.
49. Ha meg esküdtek-is a' Társalkodásban
 de nincs oly hatalom az egy hit adásban
 hogy őket helgesse igaz Barátságban
 nem áll hát ez csupán az egyformaságban.
50. Mibe áll hát kérded tökellelessége
 az igaz barátnak mind lesz jelensége

- Felelet: Ha Virtus mind kettőnek vége
 ebben van ezeknek igaz ékessége.
51. A' kinek fő célja ennek el-érése
 igaz Barátyával könnyebb meg szerzése
 mert könnyebben lehet annak meg lelése
 a' minnek kettőtől esik keresése.
52. Midőn már valaki ily czélt vesz magának
 hogy csak olyat váloszt igaz barátyának
 kivel meg indulhat Birtusok utyának
 's reá talál utána sok fárodságának.
53. Akkor örvendezhet 's méltón el mondhatja
 hogy nagy kincset talált mivel azt láthatya
 kit végénkx kereset, 's örökké bírhatja.
54. Ugy mondja egy Bölts is kész ott a' sir halom
 a' hol jó barát nincs az öröm siralom
 fáradtság a' dolog az élet unalom
 az elme futtatás szörnyű aggodalom.
55. Ha otthon lakik is idegen földön jár
 legyen atyafia nemzetsége közt bár
 kinek Barátja nincs, nincs annál nagyobb kár
 mert szomorú annak mind tél, tavasz ős nyár.
56. Például hozhatom Jonáthán szerelmét
 ki kissebnek vélvén az Atya kegyelmét
 mivel Dávidának főzte veszedelmét
 meg veti azt, 's ennek nyujtá segedelmét.
57. Dávidnál is hová kell ebben hiressebb
 Jonáthán szerelme volt kinek édesebb
 az Asszonyokénál és sokkal kedvesebb
 tehát 'e barátság már ditséretesebb.
58. Amaz eleibe teszi az Atyának
 Dávidnak használni mint jó "arátyának
 emez természeti hajlandóságának
 igaz szeretetét hiv Jonáthányának.
59. Vagy ha meg olvassuk a' historiákat
 a' Göröggről iró régi Poétákat
 találhatunk ott is majd elég példákat
 mint a' barátságra szolgáló próbákat.
60. A' többi közt mindjárt Achate Trójánál
 hogykx harczott, hogy maradt fogytog barátyánál
 nem kell több bizonyság egy Aeneássénál,
 mert nem válosztá meg egyéb halálánál.

61. Theseus barátját mindenütt követte
 's le a' pkolig is őtet 'e vezette
 mivel Pirithoust igazán szerette
 azért szándékába ott is segítette.
62. Pollux életét is semminek állítá
 Cástorral adván jussát azt g szakdittá
 maga meg halt gzt g halhatatlanittá.
63. /üresen hagyott sorok?/
 64.
65. mely nehéz legyen az ha ember titkait
 fel nem fedezheti senkinek bajjait
 ki nem jelentheti sok indulatait
 's maganyeli fojtya,nyógi panaszait
66. Csak a' tudja a'ki él magánosságban
 kivált ha tengődik a' nagyobb világban
 Erre itt azt kérded hát a' Barátságban
 mi segítség lehet az ilyen agságban.
67. Meg érted ezekből el mondom jeleit
 az igaz barátnak kötelességeit
 a'ki csak szereti következéseit
 meg fogadván szedi annak gyümölcsseit.
68. Első hogy örüljön egy egymás javának
 valamint a' maga tulajdon hasznának
 igyekezzen venni eleit kárának
 fájlalja esetét igaz barátjának.
69. Másodszor segítse minden szükségében
 a'menyiben lehet 's áll tehetségében
 úgy jó tanácsával igyekezetében
 Valamint erővel annak idejében.
70. Nem Virtus olyankor lenni barátságban
 mikor az egyik van leg főbb méltóságban
 mert az igaz barát nem csak boldogságban
 tetszik meg sőt inkább a' nyomoruságban.
71. Harmadszor a' titkot meg tartsa magában
 ki ne mondja semmi nemü haragjában
 vagy távol létében avagy jelen vóltában.
 kivált ha kért tenne véle Barátságban.
72. Negyedszer kélelje szomorúságában
 de ne ingerelje ha van ha van haragjában
 inkább várakozzék míg meg tér magában
 's akkor támadja meg ha busult hijjában.
73. Ötödször meg intse ha hibát lát benne
 de ha a' feddőzés mások előtt lenne

- jobb volna ha akkor magán erőt venne
mint sem jó Barátyán avval szégyent tenne.
74. Aiválkép illetlen és goromba szókkal
fenyegetőzni vagy pofon csapásokkal
Éppen ~~nam~~ egyez az igaz barátokkal
alátta valokat blintetnek botokkal.
75. Hatodszor hogy egymáát mind végig szeressék
ámbar nagy tisztságre egyik emeltessék
a' másik ~~IN~~rusi szegénységbe essék
Bölts Salamon szavát halalig kövessék. Péld.l.l.r.
76. Ne ugy értsd ezt mintha nagy Uraságában
tartozzék az egyik oly pajtáságában
lenni a' szegénynek mint néha napjában
's kellessék Te névvel nevezni szavában.
- Nagy Aszszonyi módon szüntele csokolja
mert azzal mind magát mind azt meg csufolja
a' barátság ugyan ezt hol parancsolja?
jobb ha 'e jeleket a' sziv ki pótolja.
78. Hatodszor ha vét is valah egymásnak
ne tartsa azt azért sokáig hibásnak,
de az engedelmet amaz se szokásnak
hanem oltalmazni magát tartozásnak.
79. De mikor az egyik így köteleztetik
a' másik is hasonlódon intetik
Valamint Barátság kettőtől kezdetik;
ugy áll fenn sokáig ha ketten követik.
80. Való hogy egyiknek csak azt kell szeretni
a' mit a' másiknak hasonlóan meg vetni
kötelességet is ugyan azt követni
de néha nem lehet kettőre vitetni.
81. Hét kötelességet itt elől számláltam
az egyiknek de azt midőn meg vizgáltam
kettőjökre szabni kevésnek találtam,
azért is még hetet számlálni próbáltam.
82. Első ez: ha látja hogy ugy is sajnálja
amaz az ő kárát azt ne agraválja
hanem még előtte kissebbé csinálja
's vigyázon hogy oly rossz azt is ne találja.
83. Másodszor ha talál egyik fogyatkozni
a' másiknak nem kell bőven akadozni
elég Barátodnak szivedet áldozni
ertekekre nem fog tehát ásitozni.

84. Igaz hogy ugyek tartják a' jó "arátoknak
köz haszonvétele minden jószágoknak
de ugy hogy az által szükségek magaknak
ne legyen, 's ne valják kárát jó vóltoknak.
85. Hanem a'mi avval sem nem kevesedik
sem az adó hire meg nem kissebbedik
illő hogy a'mivel egyik bővölködik
részt kapjon belőle a'ki gyűlölködik.
86. Harmadszor ha titkot tartozik tartani
amaz, emennek is illő meg mondani
de azonban leg jobb magát ugy hordani
hogy soha se lássék senkit meg bántani.
87. Ha ki találna is sülni valahára
ily ki mondott titka ne forrjon torkára
sőt ha egyiknek sints haszna vagy kárára
jobb magát szoktatni el halgatására.
88. "egyedszer ha van is akarmely bujában
soká ne tessék meg az ábrázatyában
hogy kárt ne okozzon avval mind magában
mind nagy haragjában talám barátyában.
89. Ötödször ha esik néha dorgálása
Társától, ne legyen azért haragvésa
mert hasznosabb ennek egy pirongatása
mint más hatalmasnak száz pofon csapása.
90. Ha pedig többek közt találja feddeni
talám ott emennek mást kellett sérteni
nem akar többről több per patvart szerzeni
azokat kívánta ezzel enyhíteni.
91. Halgassa el azért mert 'e leszen jele
ha a'ki feddette annál szive fele
sőt ha bosszuszussággal vólna is még tele
azonnal nyájossan veszélgessen vele.
92. Hatodszor nem lehet ennek kételkedni
igaz barátyáról báml vélekedni
nem kell tehát azért békételenkedni
ha szeretetébé nem hiszelkedni.
93. Arfa ism hogy egymást mindvegig szeresse
éppen nem szükség hogy mindenütt kövesse
mert ámbár az idő őket szélyel vesse
de szereteteket nincs mód hogy el messe.
94. Lehet Levél által mindég beszélgetés
Lehet virtusról való emlegetés
nem tiltathatik-el az igaz szeretés
meg maradhat tehát ez a. neveztetés.

95. ⁴etedszer jól tudván hogy a' makatságot
egy mértékbe teszik és a' rosszszaságot
valaki igazán tisztel barátságot
el-kell ezte kerülni mint háboruságot.
96. ⁴a szántsándékkal vét egyik szüntelenül
már akkor ha el-vál nen lesz veletlenül
meg bánty a' Társát igen illetlenkül
nem lévén kéntelen türni képtelenül .
97. Nem islehet ok 's több fel bontásához
az igaz barátság el-pusztulásához
mint ha egyre veszi egy a' másikában
hogy nem javitható már indulatyában.
98. Mert a' Természetnek el lehet romlani
mely először jó vólt nem marad hajdani
jegye ez, ha szóra nem szokott hajlani
ott a barátságnak illő fel-mondani
99. De reá vigyázzon hogy ne hamarkodjék
~~hanem javittani elébb iparkodjék~~
~~mindenféle úton módon gondolkodjék~~
Hogy a' barátságból ki ne tantorodjék
100. Ha elsőször nehéz olyanra akadni
a' kinek lehessen szived által adni
szégyen is kár is azt hamar meg tagadni
mert rosszszabbat találisz érte el fogadni.
- 101.
102. ⁴kimaradt sorok utalás nélkül?/

✓ Misasszondon A-^o 1785. dieben Apr. S..

Egy házosalandó Iffju embernek Történeteí Satyrice

N: Nő Jó esmerősöm egy helyen kosarát kapván; máshelyen hogy próbált: annak Satirica le írása. Vid. 61avim ad pag.

Minapába egy utamba midőn meg száltam volna:

halgatom a' Vendégházba kik miről 's mit szólna./+/
 Nem is láttam egyet egyet ennél szebb mulatságnál
 mint egy szegletbe le-ülvén, írni a' sok ujságot
 Mert ott egyik egyet beszéll, a' másik hazudtólja
 némely ha szavát nem hiszik esküvéssel pótolja;
 A' messze földről jött ember beszélli 's hol mit szemlélt
 mitsoda országba kivel ,s miljen barátságban élt.
 Már ennek ,éppen nem lehet semmi szavát tagadni,
 mert bátran hazudván félő többre talál fakadni.
 A' többi közt egyikének ezt hallottam szájából:
 Hogy ő ugymond, most érkezett éppen Siciliából./:ö:/
 A' hol olyan forrás van egy, mely mint egy 4singnyire /:c:/
 fel-szökellik, 's le-csorogván vissza foly a' helyire.
 Ezt, minnyájjan szentnek tartván, esküdni ide járnak;
 ,s ha igaz 'e az esküvés? Jelet ekképpen várnak:
 Hogy esküvését le irván az ember czedulára,
 bele veti; 's ha hamis az, mindjárt ül az aljára:
 Ha pedig igaz esküvés, fenn usz a' viz tetjén.
 'S így a' hamis esküvőnek büntetés van a' fején.-
 -Gondolom itten magamba; ha az én czeduláim
 usznának-is, még se hinnék mindenütt el szavaim.
 Mert... stb. az 52. oldalon/

Egy házasolandó Iffju embernek Történeteí Saſyrice

Mert azt mondanák először: Csalárság vagyon benne
mind addig, mig meg ivódván a' papiros le menne
Eszre veszi egy más ember, hogy én fejem csóvállom
's mond, hogy a' mint látja, talám nem hiszem vagy csudállom.
Holott ebben leg kissebbet se lehet kételkedni
a' ki az oda menéstől meg akar menekedni.
Sőt ugymond: ha beszédeit békével meg halgatom,
egy most érkezett Levelén jobban csudálkozhatom.
Mivel hogy még országában járván őtet esmértem
Se Levelé honnét jöttét, sem íróját nem kértem,
Hogyha tehát el-beszéli mondok meg is köszönöm
mert ott tett esmeretségem volt igen nagy ösztönöm
Jut 'e még kérdi eszembe: Polycitus ki légyen ?
Felelek: ha már sem jutna volna elég nagy szégyen
Qvirinusnak Udvarába szokott néha lakozni
ott lakván, magam is szoktam ő véle mulatozni.
No, -ugymond: Siciliában vagyon egy kis tavacska,
mely akkor mint egy pais, vagy kerek kosaracska ;
mélységére nézve pedig, feredni is alkalmas
egy embernek; de sokáig benn lenni ártalmas:
Mert a' vize ki-nyomulván, addig csak szélyel terül,
mig ötven lépésnyi helyet a' széle meg nem kerül.
Akkor immár nem győzhetvén több öble dagályát
ki lövellei Örvényéből benne ferdő gazdáját.
's azonnal mindjárt vize bé huzódván vissza tér,
elebbseni nagyságára ; melybe emigy meg nem fér.
Ez is ott akart feredni: de nem tudván szokását,
'e délczeg kis Tenger szemnek nézd-el szégyen vallását.
Le veztkszik hebehurgyán, össze rakja jószágát,
bele ugrik, hogy próbát tesz; De hol szedi fel magát?
Ugy ki köpi kebeléből, hogy egy ország uty'ra
potyanik le mezitelen, mindeneknek láttára.
De, nem felejtí ott magát; hanem fel vánczorogván
pénzt keres másik ruhára mesterségéhez fogván.
Tüzi játékokat tanult másoknak készíttetni,
melyel el-is kezdte magát hamar hiresíttetni.
Vándorolván, nem sokára érkezik Liparába:
Hol, bé jelenteti magát a' király udvarába.
Egy nevezetes kőszál volt ez udvar közepében,
mely égni szokott lángolva, bizonyos idejében;

Fürsten Gr. v. Schubart /az eredeti németet elhagyva csak a magyar/

Itt fekszenek ama kevély Fejedelmek csoportjai
kik hajdan a' véleek együtt élőknek bálványai
voltak,-mondom itt fekszenek:Csak fagyhaló fényétől
Kölcsönözvén a' Halálnak színt rémítő színétől.

Setét boltyok üregébe a Koporsók sorába
villognak mint redves dőlt fák a setét éjtzakába.
S mely gyengén csillámlik köztök Czus/?/ czimer táblája
a Herczegnek! mint utolsó büszke szívek dagálya.

Itt a borzasztó rémület mintegy nyakon ragadják
a Vándorlót- ,s hol hevülve,hol pedig fagyva hagyják,
Hol egy koporsóra dülvén a Hijjábanvalóság
apadt szemmel pislog reá. /:Kellemetlen Társaság!:/

Oh mely félelmesen rezeg itt az Echo zózatya
csak egy lábhegyni mozdulás a tsendet fel forgattya,
Nints oly velökre be ható Menyörgés,akármi nagy
mint ,e szíve nek szózatya :Oh ember,be kitsiny vagy!

Mertxx ama jó Fejedelem kit áldásul küld vala
népeinek a nagy Isten,O fájdalom! meg hala,
Szintugy el temetteték mint a nemzet ostora
kit tsapásul szállita /ránk?/.Ez a természet sora.

Sirnek az ő urnáikon a márvány kő bálványok
de csak hideg könny cseppeket,mivel kő csinálmányok
melyeket talám a Porphyba nevére vésegetett
egy olasz Országi mester ki jól meg fizettetett.

Itt hevernek a koponyák el-hunyott pillantással
melyek hajdan magosságból dördültek villamlással,
,S kintől élvén,mint afféle élet halál Urától
féltszoktatott minden,élte függvén ...lantásától /?/

Meg aszván már ama kezek,csont darabbá változtak
melyek hajdan hideg vérrel sent nciákat hoztak
,S némely Tudóst csak azért hogy bátrabban szólni mere
Thronussa előtt - egy penna vonással vasra vere.

Porhanyó csont kobozzá vált,az a mejj-portzogója/mellcsontja/
melyet arannyal borított phrigiai vafrója
régent' s a melyen egy tsillag,meg egy ocsmány kend jele
ugy tündöklött mint a kék ég Csillagzatinak fele.

Ki szárodttak ,s meg lohadtak virgoncz szökő ereik
mellyeken égő tűz módra folytak buja véreik
,S melyek tajtékozó mére/gel töltötték el Lelkeket
Sok ártatlanoknak midön érdeklették Testeket.

Most Udvari csapodárok hizelkedve mehettek
 ,s amaz siket koponyával sugdosva beszélhettek,
 Félve remegve tisztelje ajakitok ,s térdetek
 ,e fejedelmi tsont vázat,-mint hajdan,agy tegyetek.

De már most nem rajtatos áll nevetve approbálni
 akarmi tettét ,s szavára azonnal reá állni
 már ő nem czafirálgathattya sok czufri kegyessent
 nem röhögheti már vissza azok nyerintéseit.

Itt fekszenek Ő Kegyelmek hogy egy hosszú álmokat
 ki aludják és azután vegyék el jutalmokat,
 Mint a tömlőtz a, Rabokat,Kriptájok boltozattya
 ugy zárja el őket töllünk,,s lám senki sem sirattya.

Nézd a kik értz kebelelkbe a Vallásnak feddését
 soha nem érzették sem is más világ rettegését
 ,s napokon kívül az Isten más jobb teremtéseit
 ugy nézték mint marháikat ,s dolgai nevessent.

Mert a Lelki esméretnek kemény szemre hányásai
 el nyomattak a sipoknak ,s doboknak ropogási;v. riadási
 által,- és a Cantratrichék olasz trillálgatása
 mindent felejtetett ,s a vadász kürtök harsogása.

Azok a kik kutyák,lovak,s buja szolgáló leányok
 érdemeire tekintvén voltak Pensio hányók

Ellenben az ugy nevezett Genik ,s virtuosussok
 előttök ugy kujtorogtak mint meg annyi koldusok.

Itt fekszenek e borzadást indító barlagjokban
 poros ,s férges pókhálóval bé vonott burokjokba
 mely némén,mely láрма nélkül mintegy el-felejtettve
 még magok az Istenektől, is fel nem ébresztette.

El nyomattattak Serege!Sűrű sóhajtásokkal
 vagy általok szegényé tett árvák zokogásokkal
 fel ne ébresszéték őket,sőt még a varjakat is
 hogy fel ne krákokják őket,üzzéték azokat is.

Itt a szegény szántó vető ostorral ne csendittsen
 ámbár szép vetésén legelő vadakat sejdittsen
 minden Hazafi Lábhegyen mennyen e rostály elöl
 hadd alugyanak békével a Týrannusok belől.

Halvány ortzával ne sirjon itt az árván maradott
 ámbátor Édes Attyától kegyetlen meg fosztatott,
 Ne átkozódjon itt semmi,csonka benna nyomorult
 hogyha iffjantan más zsoldján ő fa mankóra szorult.

Ne hogy kinnyai kezdődjön idejénél korábban
 legyetek ti gondolkodók erántok józanabban,
 Hadd aludjanak!-Elég lesz akkor is fel-serkezni
 nékik,mikor fejek felett Itélet fog dönni.

Mikor a halál angyali kezdett rájok vetik
 ,s minden Tyrannust fel költvén ítéletre vezetik
 És az ő iszonyúságok hegyekre tornyosodván
 bé borittyák őket szörnyü égő lángot okádván.

Ti pedig jobb Fejedelmek! aludjátok csendessen
 ezenéjszakai boltban álmotokat édeszen,
 A ti Lelketek már lebeg ott ahová költözött
 Paraditsom viráginak illatozásai között.

Fogadjátok ama napot nagy öröm kiáltással
 A ti mérő serpenyötök virtustokkal halmozva
 oly szózatotx éd aminőt a csillagok hangozva.

Ti Atyátok-fisinak sok jó-kivánságaik
 kiknek,ti jó tetteikkel meg javultak sorsaik
 Buzgó öröm sóhajtással le nyomják egyik tálát
 a mértéknek-,s a Birónak az által adnak hálát.

Oh mit érzetek ti akkor! m kor a Biro szava
 meg dördül a nap Thronusán ,s az embereknek java
 ezt hallja mint ítéletet:Im Barátim vegyétek
 el örökre a Koronát,mert meg érdemlettetek.

Schillernek magával való küszködése,le fordítani próbálva
De nem kell sorral sorra utána nézni..

Nem!-Tovább ily oriási hartzot és nem harcolok
 ,s kötelességből Tenékes ezután nem bókkolok.

Virtus!- Ha el oltani nem tudod szívem vágyását
 mely lángal ég,ne kívánnád annak fel áldozását.

Meg esküdtem,-igaz-hogy magamat meg szabólam,
 meg esküdtem,s koszorúda homlokom fel cziirázom.

De iné itt van!-vedd vissza! Örökre vesszen töllem,
 inkább mintsem ne vétkezzem- /:ha ki veszed belólem:/.

Tekints reám Isten Aszszonyő ki ma Thronusod előtt
 ott állok,hogy térdepelve imadkoztam ez előtt.

Hebehurgya esküvésem legyen vissza huzódva
 legyen ama rettenetes kötés feloldozódva.

Mellyet te egy kábalt fejből fel hevitve préseltél
 ,s álm köztt tett fogadásomra fel nem ébresztettél.

Mely véremmel ellenkezik-,s csalárdul gyötörted ki
 a sóhajt st kebelemből ,s hitemet úgy vetted ki.

Hol vagynak azok a tüzek mellyek electricáló erővel
erővel át jártak? S hol a Thalisman vagy varázsló.

Oly eszeslos állapotban meg tartva esküvésem
mint a minémübe esett volt fogadás tevésem.

Tépjük szétt hát a fogadást mely általunk tétetett
Szeret ő engem- Koszorúdnak azzal vég vettetett.

Boldog ki meg részegülvén a gyönyörüségektől
oly keveset szenved mint én akarni ilyesektől.

Láttya a férget mely régja életének virágát
S el tűrni szép tavaszének csillámló nap világát.

Csendesen csudálja azon bátor fel mondásonat
Szép Lélek! ez angyali jósságot ne tedd olyan biztosan,
Ha könyörülsz- mert az által vétkezem pánczélosan.

Valyon van é ez életnek széles Birodalmában
és ki adhat szebb jutalmat mint Te vagy valójában?

Az a Vétek mellyet min-ég el kerülni akarék
O kegyetlen Sors! oh Te kimondatatlan zavarék!

Az egyetlen egy jutalom mely megkoronázhattja
bennem a virtust, a virtus utolsó pillantattja.

A gyönyörüségek mérgét egészen el felejtve
melytel különbben reszketek, bátorodom el rejtve.

Bus mejjemhez szorittani, s keblemben öpölgatni,
néma csókokkal ajakit forróan csókolgatni.

Mindenható illetése mit nem tesz?-oh Változás!
-mond meg Laurám vallyon engedni e tartozás?

Inkább? vagy a hirtelen ^{tétt} esküvésnek mullni
kell? Ugy szinten Tyrannasi Lánczaidnak le-halni?

Most ütött pedig langosan a kívánatos Óra
most szürkül én szerentsémnek hajnala virradóra.

Meg halgattatás nebegett forró ajakaidonn
szintugy meg halgattatás ált nedves szem héjjaidonn.

Szinte borzadást okozott ilyen közel lételem
szerentsémhez-, sxx abba maradt minden próba tételem.

Honnét van ez a reszketés s mondhatlan intódzás
ha szép karjaid ölelnek különös viszkolódás?

Tám hogy Téged egy esküvés rab vasskíra veretett?
mellyeket már az el rontott Ha ki fel hevítettett.

Vallyon ha egy oly dologgal val élés szentebb e?
Mellyet valamely szent helybe egy történet vitt volt be.

Nem!-inkább rettenés nélkül ellene megyek ennek
a Szövetségnek mellyet tart ama törvény szégyennek.

Oh ne reszkesz! mert vétkezz volt esküvésed tétele
hamis esküvésnek pedig csak meg bánás a he.../?/

A Ptrücsük . Pfessel 3-dik D.ber -- gondatlan fordítás.

Egy ptrücsük mélyhám z. gájába
szóldogál, s fülem hallja
vigasztal már ez magába
hogy magát Társnak vallja.

Éjjeliébreden létembe,
bus éneke nótája
segít rajtam, de ellembe
tsendes is lesz hazája.

Nállam, mert magánosságom
ötet rejtek házába
nem háborgattja, s vigságom
nem bosszantja álmába.

De a Herzegi Paloták
irigyekkel tellyesek
kik a vigságba haloták
, s más kárára egyesek.

Kedves állat maradj nállam
házom falát, s tüzhelyét
Ne utáld, én sem utállom
hangitsalásod helyét.

Néha napján nem szerettem
Ha más is volt szobámban
mert álmat el-vétettem
most magánosságomban.

Jól esik ha ébrenn véllem
van valaki, s panaszát
el-mondja-érteni vélem,
panaszomra válaszát
Majd ha örök házat adnak
sirkövm lesz mentsvárád!
tövébe tsinálj magadnak
lyukat, -ott sem lesz károd.

Egy Poetriához. ugyan Pfessel 69 levelei

Égesd el Deli/:nem Delila:/ irott keserveid
mert soha Sapphová nem tesznek verseid,
ámbar mint borostyán rég fel futó valál- is esmérte/
Apollo, Te benned Leucorhét talál. /nem értem:mert Leucorhét Appollo igen

Egy özvegy ferj p.233.

El eresztvén egy órás kedves Feleségét
így siratá benne mintegy mesterségét:

Jajj tegnap tekertem fel-és jól-is jára
 ,s im meg állott méra tizenkét órára.

A nagy szívü p.285.

Ajtaja előtt kéreget egy szegény a fősvénynek-
 Ez-keresgél-és egy fillért ki nyugt a jövevénynek
 mondván:nagyobb volna szive hidje el,mint rszénye,
 tudja azt a városiak nem egy sem két szegénye.
 meg lehet üres erszénye hogy a Városba hires
 mond az Ősz,senki se látta- De szive ,tudják üres.

Németből való fordítása egy érzékeny korának

Siet,siet ama rettentő óra
 mely minket talám örökre el-választ
 Reszkéto ajakam ezenn szóra:
 Isten hozzád- nem hagy adni választ.

Rövid,de gyönyörű óráink voltak
 De minden haszon nélkül el-sultak,
 Örök homály!Oh nevetlen fájdalmok,
 Képzeldtessetek mint szép álmok.

Látásod reményétől meg-fosztatván
 hervadva nyugom keserveimet
 Istentől tsak részedre azt óhajtván
 Adjon meg nyugvásra kegyelmet.

Jajj hová lettek azok a szép napok
 mellyeket nékem ajándékoztál
 hová azon bu nélkül való alapok
 mellyekre örönöket tornyoztál!

Oh gondolj reám ez az egy kérésem
 mellyet buzog az igaz szerelem
 Áldás legyen minden Te lépéseden
 De soha ne felejts-el engem!!!
 /a vers utáni sorok/:

Egy könyvet kísérő sorostskák,ignota kvantitásokkal dechivrinozni
 Ezt az én kedves könyvemét küldöm de más ne lássa
 Kivált nevemet elejzén,mert szememet ki ássa
 A Fekete Sereg.-Pedig csak egy volt ki szem nélkül
 tudott győzni.-De ellenben minden igaz ok nélkül
 Engem egy pár sokat ígéro szem ejtett rabjává
 ,S azzal büntet hogy én látok- -légy ügyem Birájává!

Papa mi Atyánkja mely Anglusul így kezdődik.

---

rather off All! in every Age
 in every Clime adaid rid
 By saint, by Savage, and by Sage
 Jehova, Jove or Lord
 Thou great first Cause, - east undese Stood
 who all my Sense Confe...d

Magyarul

Mindeneknek Atyja! ki minden időben
 és minden égbajlat előtt imádtatol,
 A' Szent által ezintegy mint a Vad és Bolts által
 Jehova Jupiter avvagy Ura!

Te első nagy kezdet, ki legkevesebbé megfogható vagy
 ki minden én érzékenységet határok közé szorított
 hogy csak azt tudja hogy Te jó vagy
 és hogy én vak vagyok

Még-is meg adád nékem ebben a' esetét állapotban
 hogy a' jót a' rosszal meg választhassam
 és a' Természetet erősen a' Fátá, hoz kötven
 szabadon hagyod az emberi skaratot.

A mit a' Lelki esméret plombe szab hogy tegyek
 vagy meg írt hogy ne tegyek
 Taníts meg engem, hogy azt inkább kerüljen mint a' Poklot
 eszt inkább kövessem mint a' nehy országpt.

A mely áldást a' Te szabad Jóságod ad
 ne hárd azt nékem félre vetni,
 Istennek áldozik az ember midőn azt el-fogadja
 Véile élni annyi mint engedelmességni.

Te neartsuk a' Föld csoknyi határai közt
 hagyott engem szorulni a' Te jóságod,
 Vagy ne hagyod azt gondolnom hogy Te csak az embernek vagy Ura
 minden ezer világok vagynak körülöttem.

Ne hagyod ennek az erőtelen és tudatlan kéznek
 hogy a' te menyköveid szörnyi metje
 és a' körül levő Világnak kárhozottot osszon,
 Mind erről meg ítéltem a' Te ellenségiaet.

Ha igaz vagyok add kegyelmedet
 hogy ez így sághen márdég meg maradjak
 Ha igazságtalan? - Oh tanítsd meg az én szívetet
 hogy a' jobb utat meg találhassem.

Ments meg engem szüntagy a bolond kevélységtől
mint az sietertelen meg nem elégedéstől!

Midőn valamit a Te bültcsesrégéd meg ragadott
vagy valamit a Te jószágod költsén adott

Taníts meg engem hogy érezzem más fájdalmait
,S hogy el fedezzem ha látom hibáját,
Hogy környörületességet mutassak én másához
és mások azt mutassanak én értenem.

Ámbár én nem vagyok oly erőtelen gyenge
midőn a Te lehelleted fel ébresztett/:vagy élesztett:/,
Ch vezérelj engem akarhová megyek
ezen napjain által az életnek vagy halálnak

Mai nap legyen Anyér és békesség az én részem.
Minden egyebt a nap alatt
Te tudod mikor leg jobb nékem adnod vagy nem adnod
és legyen meg a te akaratod.

Hozzód kinek Temploma az egész Köz
Kinek Cltárja a Föld tengere és egek
Minden valóság egy éneklő karral hadd emelkedjen,
Az egész természet tömjénje hadd mennyen fel!-

- - - - -
Ki lehet venni a fordításból mind azt, hogy nehéz szavakat találni gondolati kifejezésére, mind azt, hogy nem homo genisál véllünk/:leg alább véllem: gondolkozása. De jónak lehet mondani, a mit akar, -ha nem mind is.-
- - - - -

Tekintetes és Nemes

Nadasdi Sárközy Albert Ur Hitvese'
Született Chernelházi Chernel Juliánna
Asszonyságnak Neve Napjára
irott tisztelő Versek,
kezeit csókoló fia Sárközy Dienes által
Nagy Bajomba Február 16^{án} 1839.

/Született 1831 ben; utólagos kék tintás bejegyzés/

Lántzba füzni most szeretném

Én a' jázmint s' violát,
Hogy velek meg tisztelhetném
Mamám' Neve' várt Napját.

Ibolyát,'s nefelejtseket,
Rózsát örömmel szednék,
A' Téli idők ezeket
Ha most is meg engednék.

Jaj de most a' Tél tsatázik,
'S véle a' szél és a' jég,
Minden fagy most, minden fázik:
Tsak fiui szivem ég.

E'szerént én böjt havában
Olival kedveskedhetek,
A'mit tsak Tavasz' javában
'S Nyáron szédegethetek.

Nyujtsd hát hó színü kezedet
Mert fiui csókokba
Szám, köszönteni nevedet
Készül e' kevés szókba:

Kivánom éljél sokáig
Virágzó egészségben
Sok szép idők' le folytáig
Papámmal zöld vénségben.

Éljen Családunk veletek
Örömmel tölt időket,
Fényljenek erényeitek
Örökké,'s lássuk őket.
Élj Jó Mamám a' jövendőők
Áldással jelenjenek
Meg,-és késő Észteendőők
Örömöt teremjenek. --

Sárközy István nézirásos könyvének végén/fordított/ lévő anyagból /
:A többi mind el veszett - Soknak nem is volt meg párja

Egynehány Világi Énekek;melyeket különbömbkülömbféle állapotjában;hol
el keseredvén,hol meg vigasztaltatván,néha pedig csupán indulatit ki-
vánván le rajzolni,és némelyek előtt fel fedezni,Szivének telyeségé-
ből szerze,és danolgata magában egy Valaki.

1-ső Ének,melyet Katonává létemkor a Posonyi Utambax Orozsvárott a'
Vendégfogadóba csináltam A 1780.P.T.és E.nek. Friss nótára.

Oh kegyetlen Egek vallyon mit miveltek,árva fejem veszteK miért
igyekeztek,Kinyaimtól egyszer enyhülést adjatok
Ártatlan szenvedni tovább ne hagyatok.

Elég volt már alig vagyok
Egek émbér majd g fagyok://

Beteg vagyok s fázom azt nem tagadhatom
Könyveimtől ázom de ki nem mondhatom
Mert ha panaszlom is senki sem halgatja
Noha kinom mérge szívemet szagatya

Ezt szenvedem valakiért
Csak hadd legyen tudom miért://

Hogy ne fagnék midőn hidegséget érzek
Minden felől jobbra akár balra nézek
Meg kell azt vallani nem lehet hazudni
Izzó tűz volnék is el kék így aludni

Ezen fázás nem hidegség
Hideg rázás nem betegség://

Hogy még megváltózik táplál oly reménység
Sorsom meg lágyulhat az aczél keménység
Kötelek szakadnak,békóim le-hulnak
akkor szenvedésim egyszerre el-mulnak

gy esmeretség után való panasz. Hiszen lesz még a' jég vizzé
Keserűség édes izzé://

2-dik Lengyel nótára.A-0 1781.

1. ahol akerek ég alatt,nincs oly boldogtalan,maga gondolatlan

Mint én szegény magam kárával tanult jövevény idő jártával
tudok oktatni mást is.
ember talán csak egy is,
ily szörnyű számtalan
sokat szenvedjen még is

2.Arany hegyeket szemléltem mivel meg vakultam hogy ultra indultam

Veszélytől éppen nem féltem mert sokkal hajóztam nem magam szorultam
Köz tengerünk nyolcz betűből áll,igyekezetünk számot sem talál
Végünk egyforma halál
egy nagy hires tengeren.
Voltunk több mint ezere

3. Régenten láttam utamban az ékes Diannát tudtam már templomát
melybe szokott lakozni
Fel tettem akkor magamban Hogy dicső szállását királyi lakását
keressem imátkozni.
De jaj Fatum! Sehol sem látom, s nem találhatom, így gátoltatom
Tőle jó választ hozni,
4. Keresvén úgy tapasztalom hogy ambár ott legyen, de akárki megyen
nem szokott véle szólni
Én mégis úgy vigasztalom, magamat hogy szégyen volna ha egy Isten
gyekezné ű csalni
Hiszen fogadta, felét is adta kezét nyujtotta szivem nyugtatta
nem hágy ugymon ű halni
5. Ő még is szűz Hymennek oltárt csináltatta, abban imádtatta
megát az emberekkel
Ennek mint oraculumnak szaját ű nyitotta ez által osztotta
feleletét a népnek
Mely ennékem keserűséges, mert kécséges nem elégséges
felelete e képnek.
6. O zokogván ily válaszomon, azt meg cselekedte, nékem ű engedte
1
hogy szóíhassak magával
halgatta mindég vidáman, s ezzel azt szerzette, velem el hitette
hogy már jobb napot léssak
De akármit szine szépít, Romol megint, mert nem felel nékem itt
7. Igazitt ismét ujonnan, oraculumához. Azért oltárához
mennék véle beszélni.
Tetováz szagatja onnat, Mely igen homályos szivem votumához
Azért kezdék készülni.
Illetlenül, kellettlenül, Válasz nélkül de kéntelenül
Hajóra kellett ülnöm
8. Istenem a' hová vezet, néki indultam már, haragos volt ambár
reám még a' Tenger-is
Mely éppen nem is kedvezett, fejen felett is jár A' hab
s veszélyre vár, zugolódik a szélis
9. Ragadván az arbocz fához, kapcsoltam magamhoz mig nem
a pertyához nehezen ki verődtem
Eszreveszem azt sokára hogy nem a' hazámhoz, de más tartományhoz
veletlenül vetődtem.
Innét küldöm ezt mint kinlódom, itt tengődöm már még
elődöm, mivel itt bé szegődtem.
Vége.

Czapfen Streich. Harsog dobszóval már a'vár,égnek a lampások immár,
Látom már hogy estve vagyon, megyek hát mert félek nagyon
Otthon majd ha vizitálnak Szobámba meg nem találják, várnak, járnak
Apitánynak reporjtálnak kurtzra is zárnak
Itt Patrouil/Datrouil?/, ott Profos vár, mondjak neki akármit bár,
- - - - - Apánk ámbár, de stokháza zár.

3-dik Bessenyeitől tanult keserves nótára csinált egynehány versek
melyet egy ablakba irtam hamarjába,
belőle Sebastianus tanuljon.

1. Sírjában Cháldeában rivó oroszán,
el-ragadott kölykecskéit sehol sem látván,
Örditt szélyel feni fogát valamerre jár
Eletét el szánta már.

2. Árgenisért Poliarchus Archombrotussal
meg ütkezni el-szánta volt nagy impetussal,
De ő néki meg kegyelmez egy kis időre az Anya kérésére.

3. Rádirobánt fel áldozá azért mérgének
eleget tett dühösködő kegyes szívének
mivel értette kérését igaz hívének engede szerelmének.

4. Kártigért az Istenek magok keltek fel
Helenaért a' Görögök éltek tették fel
De méltán is mert a' dolgott ők jól vették fel
élnek emlékezettel.

5. Ördögökkel vett a' számot ki más házára
Veti szemét gonosz végből's kezét javára
Ne erzd hát Te sarlódat más buzájára
tarcsd g ezt utoljára.

6. Zabot árpát aratáskor könnyű találni
kit ki adnak részében vagy pénzért kaszálni
Jobb hát in már Tenéked is szépen el-válni és olyan mellé állni.

7. Illy dologba meg esküszöm akárki légyen
Jobb még az nap a' Világtól hogy bucsut végyen
Mint ennékem leg kissebben hogy boszszut tégyen
- - - - - mert Achenonhoz mégyen.

4-dik - - - - - Azon nótára Tengyel Cupido is. ....

1. Csak beamed helyheztetett szívemnek egy reménye
Noha édesden éget szikrázó tűzed fénye
Nincs más mod így kell lenni
Meg fogott szerelmed szövevénye
Más nem szabadithat ki

2. Ugyan azért installak, tekincsöd szegény rabodat,
Te hatalmadban állok légyicsod fogságodat,
Mert vétek soká mezni
Fogadásodnak hívó szolgálodat,
kécségek közt evezni.
3. Zöldellő reménységem tavaszát hát dericsd fel
Ha volna ellenségem ő véle is hitesd el
Mely bizonyos légyen ez
Nékem adott kezéd telyesseggel
hogy sziveddel megegyez
4. Így leszz szegény rabodnak kedves szabadulása,
a' titkos plázatnak telyes magyarázása
Ha leszen meg egyegyező
Kezed, szived, szájad mozdulása
Javamra igyekező
5. Sok fohaszkodásomat esküves pecsételi
Mely állandóságomat óltárul fel emeli
Szentelvén szerelmednek
azon emlékezetit tiszteli
Nyujtott Kegyességednek
6. Ujjra ismét fogadom zálogul hagyom szivem,
hűségemet meg tartom csak te légy igaz hívem
Akarhova légyek bár
Soha hidd el meg nem szegem hitem engem ucsegélye bár
7. Semmit tőled nem kérek meg ne uny várakozni
Mig hozzád visszatér térek ha más fog találkozni
Szerelmed birtokába
A'ki akarná magát áldozni
Igazicsd el máshová
8. Isten hozzád édesem csokolom kezeidet
Nevemet feljegyezem hogy ha kérdik hivedet
Mond annak nevezetes
A' ki tudja le írva nevedet
Nemem is esmeretes.
Mely két notára is ki megy egyik
5^tödik Nóta melyet a' dunán le jöven a' hajon tanultam,
másik melyet az ingeniurtól Igaron: Magos hegyek, szelidan:
1. Sebes zápori huljatok keseredet szememnek
Szokott vigási mulyatok sok kint látott szivemnek
a' kit eddig a' Szerencse biztata szavaival
Meg csalodván nézd miképpen küszködik bajjaival

2. Akár akar ülök akár állok akár járok vagy fekszem
csak győtrelmimtől hevülök en akarmit cselekszem
Mert reménykéségem pályáján fel tett czelom tántorog
bizodalmannak gályáján éltem veszélybe forog.
3. Ritka ugyan a' Szerencsét állondoul szemlélni
Mert ő nem szokta érdemét senkinek tekinteni
de hogy hamarébb meg vetne mint ajándékát adná
azt még csak nem is képzeltem mert kik is gondolhatná.
4. Keső innár most bánkodni kárán tanul a' Legény
keső akkor már hánykodni mikor azt mondják szegény
Csak meg kell tehát nyugodni a' Szerencse sorsával
Leg jobb izü falatomat kell hánteni bórsával.
5. Örökké így kell'e többé már tehát nékem innár maradni
csak nem lehet'e többé már soha nékem vigadni?
Nem,- mert magam kerestem ezt,mást nem lehet okya
Eképpen szokták az Egek a'bűnőst osterozni.
6. Zokogo panaszkodásom valyon nem lát'e véget?
Sok sűrű fohászodásom hoz' e még több inseget?
Már egyebben szivem többé vigasztalást nem talál
a' türesnél szenvedesnél miglen el jön az halál.
7. Így el-vegezvén éltemet Midón a' földbe zárnak
akkor tudom hogy engemet több veszélyek nem járnak
Utólso szavam ez léssen midón lelkem ki mégyen.
Életemről a'ki esmért méltó hogy példát végyen.

6^{odik} Ugrós Notára, melyet a' Savanyu Vizen Füreden
csináltam egy valakitől hallott és kért Leib M...kára

Oda vagyok majd meg halok alig vagyok kincsecském.
hova legyek kitől kérjek segítséget Szivecském
Nincs kivüled ne is légyen kitől vigasztalást végyen
Szivem akar hová

Kinek élek kinek halok?Csak tenéked egyedül
kie legyek? kié vagyok? ezt adom feleletül
Csak tenéked születtettem te éretted neveltettem.
Eddig éretted szenvedtem,tudom miért cselekedtem.

Azért ne hadj mert csak Te vagy egyetlen egy orvosom
Te segíthetsz könyebbithetsz ne légy tehát gyilkosom
Ha el - nyerted hiv szivemet,ne szegdy tovább kedvemet
Ne fogyaszad életemet.Hadd y egyszer kérésemet.

vége

egy vers jut eszembe mely B. kezdődött

7^{-dik} Ugyan ott készült és egy expressus Inas által kézhez

küldetett Werbunk Nota

Senkivel míg élek többé nem cserélek
Szívet mert ő vélek nyughatatlan a ' Lélek.
Igaz szívet érzek én melyemben
Meg érzem hát véle életemben

Igy énekelek val,kit csere meg csala
Melyben majd meg hala,hanem ha egy angyala
Sugta volna néki alattomban
hogy cserélni nem jó látatlanban
Igen rövid ének de elég mesének
Melyből ifjak vének jó tudományt vehetnek
Csak azért irtam ezt hamarjában
hogy ne járjon egy valaki hiájában

Pugillarir... küldetett el. A^o 1784 iká Julij.

8^{-czadik} Werbung Nótára mely olyan formán kezdődik
mint a Kozák. A^o 1784.- 9^D.

Sárga csizma veres nadrág Paripéra könnyen fel hág
A' kinek van zöld menteje lehet annak szeretője
Roka torok setét kékkel jódzik a' szép menyecskékkel
Király színű veres posztó csak complimenteket osztó
Öregnek vagy gyászolóknak fekete illik papoknak.

Zöldett sárgát melirozva viselhetsz fantazirozva
Jó 's erős a világis kék minden gazda azt viseljék
Publikén gyöngy vagy gránát szint a'ki visel lát égég kint
Igen illik Prokátornak Seprű szine veres pornak

Sárga posztó Liberia nem is hordja hazafia.
Tiszta fejeér,jó ha kenyér,de ruhának nem sokat ér
A' mentén veres nadrággal osztják 'enerálissággal
Idegen szint tarka barkát a'ki visel csak a' Szarkát
recomendálja például,mely ugrik,'s szól francziául.

9^{dik} Werbung Nótára,mely olyan formán kezdődik
mint ez a' Lengyel vagy Aria:Ily sanyaru fájd

- 1.Sirvaax nézek ablakodra,csókot hányok árnyékkodra
Árad szemem szándékkodra,Gondolván fogadésodra
- 2.Régi hiven hová lettél,anői hitet hová tettél
Ki szivembe meg sértettél Ily álnok hogyan lehetteeél
- 3.Örökké való gyötrellem,lesz már italom ételem
Zálogodat ha szemlélem,gyilkosomat látni vélem
avagy
Zokogdogálva keresem,Már halálom míg meg lelem.

4. Ilyen a'hamis esküvés, Ezt hozá a' ḡ hívés
Jégre visz a' szépen késrés, Sokszor ḡ- csal a' cserélés.

Más nevében irtam.

Vége

10-dik Kando Josi régi Lengyel Leib:nótájára. A^o 1785.

6^a Jan. Ki....

1. Átkozott kínos gyötrelém

minden tudhatya a' nagy szerelem;
mert pihenést néked soha nem hágy.

Ha látja hogy engedelem
adódik néki, nagy veszedelem;
mert batrabban annél többre vágy.

Egy ujjod helyet kezedet
egy csókért, majd egész szivedet,
ragadja, rontya,
égeti, bontya

Testedet, elmédet, vig-kedvedet.

2. Zavarja gondolatidat,

Meg utáltatja jó barátidat,
Kedvezlenné testi életedet,

Nevelí gyanóságaidat,
Meg d'ühösíti indulatidat,
Meg tompitya éles értelmédet,

Rövidít minden utakat,
Nem kémél semmi fárodtságokat,
Nappalt éjjellel
Okoz néked nyughatatlanságokat.

3. Rémitő csudává lésszel,

Leg jobb étket is izetlen eszel,
el-dülsz álomtalanságodban,
Kezedből a'mit fel veszel,
Ki eseik, 's elmédből a'mit el-tesszel;
Másrol való gondolkozásodban.

Ébrenten ekkép vesződöl;
álmodban ugy képzelődöl:
mint ha ott volnál,
'S véle most szólnál,

Kiért szüntelenül gyötrődöl.

4. Örökös szerencsétlenség

Egész éltedben rendetlenség
bár akár mire fordicsad munkád,

Nincs olyan erős ellenség,
Melybe volna ily nagy kegyetlenség

mert kérésedre ez nem sokat ad.

Neveti sóhajtásodat

Kedvelli kinlódásodat,

Nincs oly izzó tűz

Mint téged egy szűz

Perzselhet 'S hervasztya virágodat.

5. Sok felé látjuk példáit

Olvassuk elég historiait

mit szokott a ' szerelem szűlni

Sok maga gyilkosságait

Sok birodalom prédálásait

Nem lehet soknak el-kerülni.

Phaedrát is⁺ e tűz égetéé,

Ámbár nem vélte de g- ölette

Pyramust Thisbe

Tróját is füstbe

Csak a' szerelem eresztette.

/+/
Thesei nevek ca lagveo.

6. Kivált ha gyanúság vagyon

könyű egyiknek meg halni nagyon

mert egy csonton két kuty is rághat

Semelét ütteté agyon

Juno, ^{menköve} de miért valyon?

Mert féltette higy Urával hálhat

Acistol "alatheáját,

"erkulestől is DejáMináját,

Csak'e fosztá meg,

Csak ez osztá meg

A' pert köztük, 's a' szerel adóját,

7. Igen sok mihelyt el-kezéte

Szerelme sulyát mindjárt érezte

Endymion egy csókért meg-hala

Acteon éltét végezte,

hogy meztelenül Diánnát nézte,

Thiresias meg vakult vala

Ne engedj tehát szemednek,

addig álj ellent te szerelmednek

mig meg nem vakulsz

jobb addig tanulsz

Példájából sok ezereknek.

Vége

....K. Ásszond. Jan 1785.

1. Szerelminek enyhülését

Nem érezi ha vérezi valaki szivét
 Fussa hát Cupido tüzét,
 mert a' mihez hozzá fér ez hamar lobot vét
 'S mivel égetése édesden esik
 a' kik égnék, egyszer eszre sem veszik
 Hogy már szivek félig éget fele még kinlódik
 De már késő ha érzik is el nem olthatódik.

2. Kiváltképpen pedig nehéz

ha egyik 'd, a' másik jég, 's reája sem néz.
 Hol van ott az orvosi kéz
 Ha a flastrom egyik ostrom, a' gyilkos is kész
 Mit is lehet annak reménylni
 a' kinek olyantól kell félni,
 Ki már szivét bírja még-is eránta negédes;

3. Ritka madár az ágaz sziv,

ha látszik is ha játszik is ritkán marad hiv.
 Mint a' fecske ha tavaszt vár, akkor jön meg 's el megy még me-
 mihelyt mul a nyár.
 Sok sziv is csak addig szokott szeretni,
 Míg alkalmatossága nincs g- vetni,
 De mihelyst vagy szebbet lát vagy el megy előle,
 tétovázil el-felejtí idegenül tőle.

4. Zűrzavaros gondolatya

némelyeknek és ezeknek hamis szózatya,
 Szájok könnyen el-mondhatya,
 forr a vérek elég melegen;
 de szeretni tudnak hidegen.
 Ha csak gyEnge, nem szeretet mert nincs ebben mérték,
 Csak rá adás, 's toldalék ^{hát} mind szépség mind érték.
 /Nem is vártatok erre g sem Jóság sem--//ez utóbbi ^{Vége} sor áthuzva!!!/

12-dik Kétségben esésnek első gráditsáról vissza tért Embereknek.
Nótája. Ad formam El kell menni f f.

1. Siralomnak

fájdalomnak Arja közt lebegek
 Szemem apad
 Szivem szakad Már alig pihegek
 Elmám meg homályosodik
 Vérem 's kedvem háborodik

Oh Egek mit tegyek :/:

2. Aldott halál

          hogy nem valál,   Ott, mikor születtem
Eltévedtél
          hogy el-vittél akkor mást helyettem
          mert pihennék már azóta
De hányszor halok mióta
                                  Szenvedni kezdtem :/:

3. Azt gondolám

          Hogy már talán,   égemet el-érem
          Valahára
          nemsokára meg adatik bérem
De halaszsa jutalmamat
Nem halgatya siralmamat
                                  Istenem ha kérem :/:

4. Hová legyek

          már's mit tegyek   hogyha minden Fátum
Ellenem van
          és utamban   mindenütt van gáton,
          térjetelek meg gondolatok
                                  Tünnöm kell már látom :/:

Sig.. Kisasszond. 22:9⁶⁰ 1785.

13^{dik} Egy czigányos Nótára. Páratlan Embernek való

1. Addig élem világomat Mig magam nyomom ágyomat

          Ha félre nyujtom lábomat Nem véttet el élmomat
                                  akar hanyatt akar oldalt
                                  ki aludhatom a' hajnalt.

2. Ugy szuzsogok mint akarom a'hol fázom bé-takarom

          Nem panaszos semmi tettem
          Mert nem hál senki mellett.

3. Azt szeretem a'ki tetszik, érte oromat nem metszik

          Ha valaki mellém fekszik Másnak bosszút nem cselekszik,
                                  tegyen rólla a'ki bánnya
                                  férodságát ha nem szánya

4. De a szegény Házásoknak idő ban szbva dolgoknak

          Ideje aluvásoknak ideje szuzsogásoknak
                                  a'mint lehet ugy nyujtoznak
          De már szeretni irtóznak.

3. Nem mi vagyunk az elsők, éltek már elegendők
Kiknek fájdalmi belsők, vóltak de az esztendők
tettek arról, 's tesznek is
ha vóltak, hát lesznek-is.

Mig élek reménylek-is.

4. Kár volna hát aggodni, 's jövendőn buslakodni
jobb reménylvén nyugodni, 's hinni meg fog valózni
mert nem tudod mi használ
a' hamarral mit kapnál

Jobb az Isten száz Papnál.

//áthuzott sor//

16-dik Marsch Nótára melyet Groff Pestetits Györgynétől tanultam

Sóhajtozik egy szép Nimpha magában
Majd nem leli sehol helyét bajában
Sebes szive orvoslása
Csak süri fohászzkodása De hijába

Ámor ejte rajta sebet nyilával
Melyet módossan titkolt szép szavával
Mind addig mig rabbá tette
akkor el-tűnt 's meg-vetette Mahotával.

Reggel éppen mikor Venus öltözött
A Nimpha panszra be-kéretözött
E lévén első szózatya:
Jaji!- Istenséged magzattya Meg győzött-

Ki hinné el ezt tenéked mond Venus
Hiszen az én fijam Ámor csak Kóldus
s Vak gyermek; de néked szemed
ép 's egészséges termeted Mit bódulsz

Ő szenvedett még mind eddig éltében
Csaltétok ötet jártába költébe
Légyen szemesnek ez játék
Vaknak ajándék adaték Költsömbe.

Zokog ujra 's alig tudá mondani
a' Nimpha hogy 'e Végzést meg állani
lehetetlen, appelláljá
Mig pártfogóját találja Próbálja.

Juno, Diánna, és Hymen meg nézik
A' Nimpha ügyét 's abban azt végezik
hogy a' szemét köttesse be
's Ámort ugy ejtené sebbe Ha tetszik.

17. Ad Nótam:Csak az köztünk a' külömbség.....

Amor egyszer andalogva hogy sétála
a' virágok közt egy méhecskét talála
ki már külömbkülömbféle virágokat
össze tépditsélt 's mag lopott sokat,
Nem volt neki elég még is a' kereset
több virágból akart szedni még édeset
'S azonban egy árnyékon le telepedete
reá talál Venusra -szenderedve.
Meg örülvén néki reppen mart ajkának,
piros színét vélte rózsza bimbócskának
de csak addig miglen Amor meg állittya
az ártatlan méhet 's így tanittya.
Igaz ugyan hogy mézes harmat forrása
amaz-ajak,de vigyázz mert pattanása
babonás tüzzel szikrúzik 's lángba boritt
Szárnyadat el-csapja meg nyomoritt.
Néki szomorodik Anéh 's azt feleli
szárnyamat hát néked mért nem perseli
Mond Amor van olyan állat mely tűzben él
O!Ha van,mond a' Méh,Mi jobb ennél.

18./ Arra a' szép Német Nótára.
mintegy fordítás-képpen

- 1.Siet siet ama rettentő óra
mely minket tám örökre el-bálaszt,
s reszkető ajakannak ezen szóra?
Isten hozzád! nem hágy adni választ.
- 2.Rövid de gyönyörű óráink vóltak
De minden haszon nélkül elmúltak
Örök homály oh nevetlen fájdalmak
Képzeldtessetek mint szép álmok
- 3.Látásod reményétől meg fogztatvón
"ervadva nyögöm keserveimet
Istentől tsak részedre azt ohajtom:
Adja meg nyugosztaló kegyelmet!
- 4.Jaj hová lettek azok a'szép napok
Mellyket nékem ajándékoztál
hová ama bu nélkül való alapok
melyekre örömet tornyoztál
- 5.Oh gondolj reám! ez az egy kérésem
mellyet buzog az igaz szerelem
Áldás legyen minden lépéseden
De soha ne felelts el engem